

ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΕΙΕΙΣ

8

ΔΕΚΑ ΤΡΙΑ

13

ΝΙΚΟΥ Β. ΡΟΥΤΣΟΥ

ΟΤΡΕΛΛΟΣ
ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ

Ο ΤΡΕΛΛΟΣ ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ Β. ΡΟΥΤΣΟΥ

‘Ο δήμιος
μέ τη μαύρη μάσκα

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Περασμέ-
να μεσάνυχτα...

Βρισκόμαστε στο βα-
θύ υπόγειο μπουντρούμι έ-
νός παλιού μεγάρου.

‘Ο Μάξ Μπάρκι ή Τζίν
‘Αστορ είναι πεσμένοι χάμω
τά μπρούμυτα, με τὰ χέρια
τους δεμένα σέ χοντρούς σι-
δερένιους κρίκους του τοίχου.

‘Ορθιος στό πλάι τους έ-
νας μικροκαμωμένος άγνω-
στος άντρας με τὸ κορμί του
όλόκληρο σκεπασμένο από

μαύρο μακρὺ φάτσο καί τὸ
κεφάλι του από μαύρη κου-
κούλα. Στὸ δεξί του χέρι κρα-
τάει έναν χοντρὸ βούρδουλα
καί χτυπάει ἀλύπητα τὸν ντέ
τεκτιβ καί τὴ δημοσιογράφο.

‘Αντίκρι του μιὰ νέα γυναί-
κα ἔχει ἀκουμπήσει τὴ ράχι
της στὸν τοίχο τοῦ μπουντρού
μιού καί κοντὰ στὴν κλειστὴ
πόρτα του. ‘Απὸ τὴ θέση αὐ-
τὴ σημαδεύει μ’ ένα μεγάλο
πλακὲ περίστροφο τὰ δυὸ δε-
μένα θύματα.

‘Η Τζίν ‘Αστορ ξεφωνίζει
σπαρακτικὰ σέ κάθε χτύπημα

ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 2

του βούρδουλα. 'Ο Μάξ Μπώο όταν ο βούρδουλας πέφτει επάνω του βγαίνει πνιγμένα βρογγητά πληγωμένου θηοίου.

Ξαφνικά ή κλειστή πόρτα μισοανοίγει άργά κι' άθόρυβα. Ένα άνδρικό χέρι παρουν σιάζεται στο άνοιγμα της κρατώντας από την κάννη του ένα μεγάλο πιστόλι με μύλο. Τό σηκώνει και χτυπάει ξαφνικά τó κεφάλι της άγνωστης. 'Η γυναίκα κλονίζεται για λίγες στιγμές και σχεδόν άμθως σωριάζεται κάτω λιπόθυμη.

'Ο άνθρωπος με τó μαύρο ράισσο και την κουκούλα παρατάει τοσμοκρατημένους τó χοντρό βούρδουλα και μ' ένα πήδημα θρίσκεται κοντά στη μισοανοιγμένη πόρτα. Τήν ανοίγει μ' ένα βιαίο τράδηγμα και βγαίνει σαν σίφουνας παρασύροντας και άνατρέποντας τόν άνθρωπο που είχε χτυπήσει με τó πιστόλι τó κεφάλι της νέας γυναίκας.

.....
 "Άς γυρίσουμε όμως μερικές ήμέρες πίσω για να πάρουμε τά γεγονότα της άσττυνομικής αυτής περιπέτειάς μας με τή σειρά τους.

'Ο δραπέτης
 του ψυχιατρείου

ΕΙΝΑΙ νύχτα.
 'Ο άστυνομικός επιθεωρητής Κουκ Μπέρμαν κι' ό διάσημος Έλληνο-αμερικανός ντέτεκτιβ Μάξ Άππώρ κουδεντιάζουν καπνίζοντας στο άστυνομικό γραφείο του πρώτου. Θάμα τους ό άδι-

όρθωτος Γιούπι, ό μικρός και διαβολέμένος προστατευόμενος του ντέτεκτιβ. 'Ο Μάξ φαίνεται ταραγμένος:

— Άπόψε, λίγο πριν έλθω έδώ, Μπέρμαν, τόν τσάκισα ποσυματικά στο ξύλο. Μια δλάκληση ώρα τόν χτυπούσα...

— Δέν έκανες καθόλου καλά, τόν μαλλώνει ό επιθεωρητής. Αύτος ό σατανάς δέν διορθώνεται με τó ξύλο.

'Αλλά; Μέ τι διορθώνεται;

— Με σκότωμα! Μονάχα με σκότωμα, Μάξ! Έγώ έπρεπε να τόν έίχα αυτόν. Θα τόν σκότωνα τέσσερις φορές τήν ήμέρα, τó πρωί, τó μεσημέρι, ρι, τó άπόγευμα και τó βράδυ!

— Δίκηο έχεις, μα κάνω ό,τι μπορώ να τόν διορθώσω Μπέρμαν. Είμαι μια καταπληκτική άστυνομική μεγαλοφυΐα!

'Ο επιθεωρητής μουρμουρίζει άνεβοκατεβάζοντας τó κεφάλι του:

— Λοιμπριά! Κάποτε θα καταπλήξει τά πλήθη. Αυτό όμως δέν θα πη πώς πρέπει στο μεταξύ να καταπλήξει κι' έμάς! Διώχτονε να πάη στην εύχη του Χριστού και της Παναςίας! Με τó Γιούπι θα φάς τή ζωή σου;

'Ο Μάξ τ' άποκοίνεται:

— Κι' όμως αξίζει να φάω τή ζωή μου για ένα τέτοιο Παιδι - θαύμα! Γι' αυτό τόν δέρνω. Πρέπει να μάθη, έστω και με τή βία, γράμματα και ξένες γλώσσες. Πρέπει να μορφωθεί για να μπορέση ν'

άξιοποίησή αἴριο τις ἀπίστευτες ἰκανότητές του. Εἶναι ἀφάνταστα ἐξυπνος, δυνατὸς κι' ἀτρόμητος στοὺς κινδύνους. Τὸ μυαλό του μοιάζει μὲ βαρὺ κοφτερὸ τσακούρι ποὺ σχίζει στὴ μέση κάθε ἀστυνομικὸ πρόβλημα. Παρὰ τὸ ὅτι ἦταν γυιὸς ἐνὸς ἀπαίσιου κακούργου, θέλει νὰ γίνῃ ντέτεκτιβ καὶ φοβερός κυνηγὸς τῶν κακούργων καὶ τοῦ ἐγκλήματος.

— Τὶ νὰ τὰ κάνης ὄλ' αὐτά; μουρμουρίζει ὁ Μπέριμαν. Εἶναι ἀναιδής, κακομαθημένος κι' ἀφόρητος. Μπορεῖ νὰ σὲ κάνη φονιά χωρὶς νὰ τὸ καταλάβης. Τὸν ἔδειρες λοιπὸν πολὺ;

— Φυσικά. Κι' ὅταν σταμάτησα καμμιά φορά, ξέρεις τί μοῦ εἶπε; «Κουράστηκες κι' ὄλας; Κράμα καμμένε! Καὶ ἔμὸ τὸ εἶχα νὰ χορτάσω μιὰ φορά ξύλο ἀπὸ τὰ χέρια σου!»

— Λαιμπρά! Ἔπρεπε νὰ τὸν σκοτώσης γιὰ νὰ μείνη εὐχαριστημένος! Καὶ τί σου εἶχε κάνει ὁ ἀθεόφοβος;

— Ἐμένα, τίποτα... Αὐτὴ τὴν ἀνόητη Μποὺλ βοισάνιζε. Θέλει, καλά καὶ σώνει, νὰ τὴ κάνη ντετεκτιβίνα. Τὴν εἶχε δέσει χειροπόδαροι καὶ τὴ γύμναζε νὰ λύνεται μονάχη της. Μπήκε ξαφνικὰ ὅμως ἡ Τζίν καὶ τοῦ ἔδωσε δυὸ μπάτσους.

— Καὶ ἰσίγουρα θὰ τὴν ἔβρισε...

— Ὄχι! Ἀλλὰ τὴν πλήρωσε μὲ δυὸ γροθιές στοὺς σαγόνι!

Τὴν ἴδια στιγμή βιαστικὰ

γυναίκεϊα βήματα ἀκούγονται στοὺς διάδρομο κι' ἀπὸ τὴν ἀνεπιτή πόρτα τοῦ γραφείου μπαίνει ἀλαφιασμένη μέσσα ἡ δημοσιογράφος.

— Τὶ τρέχει, Τζίν; ρωτᾷε ὁ Μὰξ ἀνήσυχος.

Ἡ Τζίν ἀποτεινεται στοὺς Μπέριμαν:

— Εἶχαμε μιὰ ἐνδιαφέρουσα εἴδησι στὴν ἐφημερίδα; Μαίτρ; Ὁ ἐπιστήμων ἐφευρῆς τῆς Μπὲν Καρόν, ποὺ εἶχε παραφρονήσει πρὶν ἀπὸ λίγους μῆνες καὶ ἀπειλοῦσε νὰ καταστρέψῃ κάθε ζωὴ ἐπὶ τῆς γῆς...

— Ὁ Μπὲν Καρόν!, κάνει μὲ δέος ὁ ἐπιθεωρητής. Πέθανε μὴπως ἡ μεγάλη αὐτὴ ἐπιστημονικὴ διάνοια τῆς Ἀμερικῆς;

— Ὄχι, τ' ἀποκρίνεται ἡ Τζίν. Ὁ τρελλὸς ἐφευρῆς κατάρθρωσε, πρὶν ἀπὸ μιὰ ὥρα νὰ δραστηρευθῆ ἀπὸ τὸ δημόσιο Ψυχιατερεῖο ποὺ δρισκόταν σὲ αὐστηρὴ ἀπομόνωση!

— Λαιμπρά!, κάνει ἔξω φρενῶν ὁ Μπέριμαν καὶ πετιέται ὀρθιος. Ὡστε ἔτσι! λοιπὸν κατάντησα ἐγώ, ἡ ἐπίσημη Ἀστυνομία; Νὰ μαθαίνω τίς εἰδήσεις ἀπὸ τοὺς δημοσιογράφους; Θὰ ἀπολύσω ἀμέσως ὅλους τοὺς ὑφισταμένους μου γιὰ ἀνικανότητα καὶ θὰ συλλάβω, ἐν ὀνόματι τοῦ Νόμου, τὸν... ἐαυτὸ μου ἐπὶ... χρονία βλακεία!...

— Καὶ τὸν Διευθυντὴ τοῦ Ψυχιατερεῖου, μαίτρ;

— Αὐτὸν θὰ τὸν κρεμάσω! Ὁ Μὰξ χαιμογελαί.

— Πολύ τραγικά τὰ παίρνετε τὰ πράγματα, αγαπητοί μου!... Ἡ ἀπόδρασις ἐνὸς φρενοβλαβοῦς εἶναι τὸ πιὸ ἀσήμαντο ἀστυνομικὸ συμβάν. Μέσα σὲ μιὰ -δυὸ ὧρες θὰ ἔχη συλληφθῆ ἀπὸ τὸν πρῶτο πόλισμαν πού θὰ βρεθῆ μπροστά του... Ὅταν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο λείπει ἡ λογικὴ εἶναι ἐντελῶς ἀοπλος καὶ ἀνίκανος νὰ ἀντιδράσῃ...

Ἡ Τζίν Ἄστορ κουνάει τὸ κεφάλι της:

— Εἶσαι ἀφελής, Μάξ!... Καλὰ κάνω καὶ μιλῶ μόνάχα μὲ τὸν Μπέρμαν... Ὅλα τὰ στηρίζεις πάνω σὲ συλλογισμοὺς πού δὲν ἔχουν καμμιά σχέσι μὲ τὴν πραγματικότητα. Ὁ Μπὲν Καρόν δὲν εἶναι ἕνας τυχαῖος δραπέτης τοῦ Ψυχιατρείου. Εἶναι ἕνας παράφρων ἐπικίνδυνος, πού διαθέτει ἐπιστημονικὰ γνώσεις καὶ τεχνικὰς δυνατότητες γιὰ νὰ κἀνῃ μεγάλα κακὰ στοὺς συνανθρώπους του καὶ μεγάλες καταστροφὰς στὴν ἀνθρωπότητα.

— Ἕνας τρελλὸς δὲν εἶναι ἱκανὸς νὰ κἀνῃ σπουδαῖα πράγματα, ἐπιμένει ὁ ντέτεκτιβ. Ὅταν δὲν λειτουργῇ τὸ λογικὸ, οἱ ἐπιστημονικὰς γνώσεις κι' οἱ τεχνικὰς δυνατότητες δὲν μποροῦν νὰ ἀξιοποιηθοῦν, οὔτε πρὸς τὸ καλὸ, οὔτε πρὸς τὸ κακὸ...

Ὁ δόκτωρ Μπιρόζα

ΠΑΝΩ στὴ συζήτησι αὐτῆ, μπαίνει στὸ γραφεῖο τοῦ ἐπιθεωρητῆ ἕνας μεσόκοπος κύριος μετρίου

— μάλλον κοντοῦ — ἀναστήματος, σοβαρὸς καὶ ἀμφογὸς στὴ ἐμφάνισι.

— Ὁ ἐπιθεωρητῆς Μπέρμαν παρακαλῶ;

Ὁ Κουκ σηκώνεται ὄρθιος.
— Μάλιστα, κύριε. Μὲ πῶς ἔχω τὴν τιμὴν;...

— Δόκτωρ Μπιρόζα, Καθηγητῆς τῆς Ψυχιατρικῆς καὶ διευθυντῆς τοῦ δημοσίου Ψυχιατρείου τῆς Νέας Ὑόρκης.
— Εἶμαι εὐτυχὴς πού σὰς γνωρίζω, κύριε. Καθῆστε παρακαλῶ... Νὰ σὰς γνωρίσω τὴν ἐκλεκτὴ δημοσιογράφου Μις Τζίν Ἄστορ καὶ τὸν περίφημο ντέτεκτιβ Μάξ Μπάρ.

Ὁ ψυχίατρος ὁμας φαίνεται ἀνήσυχος καὶ βιαστικὸς νὰ ἐξηγήσῃ τὴν αἰτία τῆς ἐπισκέψεώς του:

— Ἀκοῦστε με κύριοι... Ἀπὸ τὸ Ψυχιατεῖο πού ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διευθύνω, ἀπέδρασε πρὸ ὀλίγου ἕνας πολὺ ἐπικίνδυνος παράφρων. Πρόκειται περὶ τοῦ διεθνοῦς φήμης Ἀμερικανοεβραίου ἐπιστήμονος καὶ ἐφευρέτου Μπὲν Καρόν.

Ὁ αἰώνιος ἀφηρημένος ἐπιθεωρητῆς τώρα μόνάχα θυμᾶται τὴν εἶδησι πού τοῦ εἶχε φέρεῖ ἡ Τζίν.

— Μάλιστα κύριε... Μόλις πρὸ ὀλίγου πληροφορήθηκα τὴν ἀπόδρασι κι' ἔλεγα πὼς θέλετε... κρέμασμα!

Ὁ καθηγητῆς συμφωνεῖ
— Πιθανόν... Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁμας περισσότερο βιαστικὴ ἀπὸ τὸ «κρέμασμα» μου εἶναι ἡ ἀνακάλυψις καὶ σύλληψις τοῦ παράφρονος

δραπέτου. «Και ενός λεπτού καθυστέρησης, πιθανόν ν' άππο βή μοιραία για τη ζωή συνων θρώπων μιας. Μεγάλες καταυτροφές μπορούν να προκληθούν στη Νέα Υόρκη από τον ανισόρροπον αυτόν έπιστήμονα και έφευρέτη...

Τόν ρωτάει ο Μάξ Μπώο.

— Μλάτε με.. μεγάλη βεβαιότητα, κύριε. Πώς ξέρετε ότι...

Ο ψυχίατρος τόν διακόπτει:

— Παρακολούθησα έγώ προσωπικά την έκβαση της άσθενείας του στο Ψυχιατρείο Τόν εξήταξα καθημερινώς. Και μου είχε όμολογήσει όλες τις τρελλές σκέψεις τους και τα σχέδιά του. Είμαι βέβαιος ό-τι μεγάλες συμφορές θα έπα κολουθήσουν... Πιστεύω άπόλυτα πως κινδυνεύει και ή δική μου ζωή!

Ο ντέτεκτιβ τόν ξαναρωτάει:

— Δέν νομίζετε κ. Καθηγητά πως ένας παράφρων είναι έκίνδυνος να κάνει έγκλήματα που ή έκτέλεσίς τους προϋποθέτει λογικόν ειρμόν σκέψεως και κατάστρωσιν σχεδίου δράσεως;

— Τι άκριβώς θέλετε να πήτε;

— Θέλω να πώ πως ένας τρελλός μπορεί να άνάψη μια πυρκαϊά. Ποτέ όμως να κάνει έναν έμπρησμό. Η πυρκαϊά χρειάζεται μόνον ένα κουτί σπίρτα. Ο έμπρησμός θέλει σκέψη, προετοιμασία, σχέδιο έκτέλεσι, άπάκριψη...

Ο δόκτωρ Μπιρόζα τού ά-

Ο ντέτεκτιβ Μάξ Μπώο

παντάει:

— Λανθασμένη αντίληψις κ. Μπώο. Στην παραφροσύνη παύει ββάβαι ή λογική τού έγκεφάλου και μπαίνει σέ ένέργεια ή λογική τού ύποσυνειδή τού. Είναι πολύ πιό τετράγωνη και πιό επικίνδυνη ή λογική αυτή. Όλα τά άγρια ένστικτα τού άνθρώπου, κληρονομημένα άπό την πρωτόγονη ύπόστασί του, βρίσκουν διέξοδο και έκδηλώνονται στην περίπτωσηι αυτή. Με λίγα λόγια ό παράφρων γίνεται ό πιό καταχθόνιος και τρομερός έγκληματίας...

— Λαμπρά! Συμφωνώ μα

ζί σας, κ. Καθηγητά. Ἐλπίζω όμως ὅτι ὁ Μπέν Καρὸν δὲν θὰ προλάβῃ νὰ κἀνῃ τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτά. Γιατί πολὺ σύντομα θὰ τὸν ἔχω συλλάβει ἐν ὀνόματι τοῦ Νόμου!

— Δὲν νομίζω ὅτι θὰ εἶναι τόσο εὐκόλο κ. ἐπιθεωρητά: Ἔχω τὴν πεποίθησι πὼς ὁ ἐπιστήμων αὐτὸς εἶχε παραφρονήσει πολὺ πρὶν τὸν ἀντιληφθῆ κανεῖς. Καὶ φυσικὰ εἶχε ὅλο τὸν καιρὸ καὶ τὰ μέσα νὰ προετοιμάσῃ τὴ μελλοντικὴ ἐγκληματικὴ δρᾶσ. του. Πολλὲς φορές τὸν ἀκούσα νὰ κἀνῃ ὑπαιτιγμούς γιὰ τὴν ὑπαρξί «κρυφοῦ ἐργαστηρίου του. Τίποτα όμως συγκεκριμένο δὲν μπόρεσα νὰ τοῦ ἀποσπάσω γιὰ τὸ ἐργαστήριό αὐτό... Ἀπέφραγε μὲ καταπληκτικὴ εὐστροφία τίς ἐρωτήσεις μου. Εἶναι κι' αὐτὸ μιά ἀπόδειξι πὼς ἡ λογικὴ τοῦ ὑποσυνηδέιτου πού σας ἀνέφερα εἶναι περισσότερο τετραγωνη ἀπὸ τὴ λογικὴ τοῦ ἐγκεφάλου. Τὸ μόνο πού μπόρεσα νὰ πληροφηθῶ εἶναι, πὼς τὸ ἐργαστήριό αὐτὸ θρίσκεται σὲ ἀπόστασι μισῆς ὥρας ἀπὸ τὸ Ψυχιατεῖο, μὲ αὐτοκίνητο φυσικά. Ἄρα κάποιον ἐδῶ μέσα στὴ Νέα Ὀρκη.

Ὁ Μὰξ ἐνδιαφέρεται ζωηρὰ:

— Πὼς τὸ πληροφορηθήκατε αὐτό, κ. Μπιρόζα;

Ὁ ψυχίατρος τοῦ ἐξηγεῖ:

— Μὲ παρακαλοῦσε συχνὰ νὰ τοῦ ἐπιτρέψω νὰ πάῃ νὰ κλείσῃ κάποιον διακόπτη πού, ὅπως ἔλεγε, εἶχε ξεχάσει ἀνοικτὸ στὸ κρυφὸ ἐργα-

στήριό του. Ἰκαί μου ἔδινε ὑπάσχει πὼς θὰ ξαναγύριζε ἀμέσως σὸ Ψυχιατεῖο. Κάποτε, ἔκανα πὼς ἀποφάσισα νὰ ἱκανοποιήσω τὴν ἐπιθυμία του αὐτῆ. Τοῦ εἶπα όμως πὼς γιὰ νὰ ἐπιτύχω ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο τὴν ἄδεια τὴτῆ ἔπρεπε νὰ ξέρω ἀκριθῶς ὅστε ἰσα ἀπὸ πόση ὥρα θὰ ξαναγύριζε. Τότε σκέφτηκε ἀρικετὰ καὶ μου ἀπάντησε πὼς ἂν εἶχε ἰστὴ διάθεσι τοῦ αὐτοκίνητο, θὰ ἐπέστρεφε μετὰ μιά ὥρα. Τὸν ξαναρῶτῆσα τότε πόση ὥρα λογάριάζε νὰ μείνῃ μέσα στὸ ἐργαστήριό του. Καὶ πέφτοντας στὴν παγίδα μου ἀποκρίθηκε: «Ὅτε ἔνα λεπτὸ τῆς ὥρας. Μόνο τὸ διακόπτη θὰ κλείσω. Τίποτε ἄλλο». Ἄρα ἡ διαδρομὴ μὲ αὐτοκίνητο μεχρὶ τὸ ἐργαστήριό του αὐτῆ, θὰ διαρκούσε μισὴ περίπου ὥρα. Κι' ἄλλο τόσο χρονικὸ διάστημα χρειάζοταν γιὰ νὰ ξαναγυρίσῃ...

Ὁ Μπέρμαν τὸν κυττάζει συλλογισμένος.

— Γιατί δὲν τοῦ προτεῖνατε νὰ τὸν πάτε σεις μὲ τὸ αὐτοκίνητό σας; Ἔτσι θὰ μανθίνατε...

— Τοῦ τὸ πρότεινα, κύριε. Ἰκαί πολλές φορές μάλιστα. Δὲν δεχόταν όμως μὲ κανένα τρόπο. Ἐπέμενε νὰ πάῃ μονάχος.

— Γιατί δὲν τὸν ἀφήνατε νὰ πάῃ μονάχος καὶ νὰ τὸν παρακολουθήσετε, κ. Μπιρόζα; ρωτᾷ τώρα ἡ δημοσιογράφος.

— Ὁμολογῶ πὼς αὐτὸ δὲν τὸ σκέφτηκα, μίς. Ἀλλὰ κι'

ἄν τὸ εἶχα σκεφτῆ, πάλι δὲν θὰ ἔμπορούσα νὰ τὸ κάνω. Πρῶτον γιατί δὲν ἔχω κανένα δικαίωμα νὰ ἐπιτρέπω τὴν ἐξοδο στοὺς ἀρρώστους τοῦ Ψυχιατρείου, καὶ δεύτερον γιατί δὲν εἶμαι ἀστυνομικὸς νὰ μπορῶ νὰ κάνω παρακολουθήσεις. Ἄν μοῦ ξέφευγε στὸ δρόμο καὶ τὸν ἔχανα, ποιά θὰ ἦταν ἡ θέσις μου;

—Θὰ μπορούσατε ὅμως νὰ εἰδοποιήσετε τὴν Ἀστυνομία γιὰ ὅλα αὐτά, τοῦ λέει ὁ ντέτεκτιβ.

—Τὴν ἐπίσημη Ἀστυνομία συμπληρώνει ὁ Μπέρμαν.

Καὶ παίρνοντας ἀμέσως στὸ τηλέφωνο τοὺς ἀρμοδίους δίνει τὶς ἀπαραίτητες διαταγές γιὰ τὴν ἀνίχνευσι καὶ σύλληψι τοῦ δραπέτη παράφρονα ἐπιστήμονα.

Ὁ δόκτωρ Μπιρόζα τοῦ παραιοῖνει ἑὺδὸ φωτογραφίες τοῦ Μπέν Καρὸν, μιὰ προφίλ καὶ μιὰ ἀνφάς, καὶ περιγράφει, μὲ λίνα λόγια τὴν ἐξωτερικὴ του ἀμφάνισι:

— Μέχοι πενήντα χρόνων, λεπτὸς καὶ μῶλλον κοντοῦ ἀναστήματος. Μαλλιά ψαρά ἐλαφρὰ φαλακρὸς καὶ μὲ ἰδιαίτερο ἰχαιοακτηριστικὸ μεγάλη γαμψή μύτη. Ἀπὸ τὸ Ψυχιατρεῖο ἐδραπέτευσε φορῶντας τὴν εἰδικὴ πράσινη φόρμα μὲ τὶς κίτρινες ρίγες...

Ὁ δραπέτης
ἄφαντος

ΟΙ ΕΦΕΥΡΕΤΕΣ τῶν ἀστυνομικῶν ποὺ ἀρχισαν ἀπὸ τὴν ἴδια νύχτα καὶ συνεχίστηκαν χωρὶς διακοπὴ

μέχρι τὸ βράδυ τῆς ἐπομένης ἡμέρας, δὲν ἔφεραν κανένα ἀποτέλεσμα. Ἡ Κανιέλι Άγκνος τοῦ Μπέν Καρὸν δὲν βροῆθηκε πουθενά καὶ κανένας σὲ ὀλόκληρη τὴ Νέα Υόρκη δὲν εἶδε ἓνα μεσόκοπο μικροκαμωμένο ἄνθρωπο ντυμένο μὲ πράσινη φόρμα μὲ κίτρινες ρίγες. Ὁ ἀνισόροπος ἐφευρέτης ἔχει γίγει ἄφαντος.

Ὁ Μπέρμαν καὶ ὁ Μὰξ ἐπισκέπτονται ἀμέσως μαζί μὲ τὸν διευθυντὴ δόκτωρα Μπιρόζα τὸ Ψυχιατρεῖο κι' ἐξετάζουν τοὺς θυρωροὺς, τοὺς νυχτοφύλακες καὶ τὸ νοσηλευτικὸ προσωπικὸ.

Ὅλοι ὅμως δείχνουν πὼς ἔχουν μείνει κατάπληκτοι ἀπὸ τὴν ἀπόδοσι αὐτὴ ποὺ τὴν ἰχαιοακτηρίζουν μυστηριώδῃ καὶ δὲν μποροῦν μὲ κανένα τρόπο νὰ τὴν ἐξηγήσουν.

— Ἀπὸ τὸ Θυρωρεῖο ἦταν ἀδύνατο νὰ βγῆ, ἐπιμένουν οἱ θυρωροί.

— Ἀπὸ τὸν μαινδρότοιχο ἦταν ἀδύνατο νὰ πηδήση. ἐπιμένουν οἱ νυχτοφύλακες.

— Ἀπὸ τὸ θάλαμο ἦταν ἀδύνατο νὰ βγῆ, ἐπιμένουν οἱ νοσοκόμοι.

— Λαιμπρά, μουρμουρίζει ὁ Μπέρμαν. Τότε πὼς βγῆκε; Ἐκτὸς ἂν ἔχη κρυφτὴ κάπου ἐδῶ μέσα...

— Κι' αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον λένε τώρα ὅλοι μαζί. Ἐἴχουμε κάνει ἄνω - κάτω τὸ Ψυχιατρεῖο! Ψάξαιμε παντοῦ, ἀλλὰ δὲν βρίσκεται πουθενά.

— Τότε σίγουρα θὰ ἀνοιξε ἡ γῆ καὶ τὸν κατάπιε. Τὰ

κάνει κάτι τέτοια ό ...πλανή-
της μας!

Ξαφνικά ένας από τους
τρελλούς που γυρίζουν έλευ-
θερα στο προαύλιο του Ψυχι-
ατρείου πλησιάζει τον Μπέρι-
μιαν:

— Τόν έφευρέτη τον έβγα-
λε έξω ό κ. διευθυντής. Τόν
είχε κρύψει στο αυτοκίνητό
του...

Ό έπιθεωρητής παραξενεύ-
εται:

— Τόν είδες εσύ;

— "Όχι. Μου τό είπε ό Χί-
τλερ!

Ό Μπέριμιαν γυρίζει στον
διευθυντή:

— Ποιός είναι αυτός ό Χί-
τλερ;

— Ένας σχιζοφρενής του
έκτου θάλαμου! "Αν έχετε
τήν καλωσύνη άς πάμε να τον
βρούμε.

Εξ λίγες στιγμές βρίσκον-
ται στον έκτο θάλαμο. Ό κα-
θηγητής Μπιρόζα διατάζει έ-
να μεγαλόσωμο νοσοκόμο με
άσπρη ιμπλούζα:

— Φέρε μας εδώ τον Χί-
τλερ.

Ένας νέος άνδρας φτάνει
σε λίγο άγέρωχος:

— Τι τρέχει, κύριοι;

— Έσύ είπες πώς ό κύ-
ριος διευθυντής έβγαλε έξω
κρυμμένον στ' αυτοκίνητό του
τον τρελλό έφευρέτη;

— Βεβαίως! Και ό,τι λέω
έγώ ό φύρερ, είναι σωστό!

— Λαμπρά! Και ποιός σου
τό είπε έσένα;

— Κανέναν. άπακρίνεται
ό τρελλός. Τό είδα με τά μά-

τια μου!

— Πότε;

— "Όταν κοιμάμουνα. Στ'
όνειρό μου!

Στό μέγαρο
Καρόν

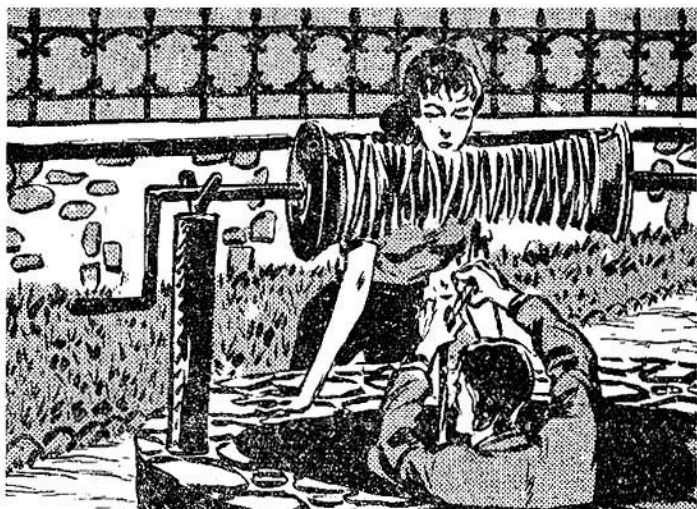
Ο ΜΠΕΡΙΜΙΑΝ κεί ό Μάξ
εύχαριστούν τον καθη-
γητή Μπιρόζα και έτοι-
μάζονται να φύγουν από τό
Ψυχιατρείο με τό αυτοκίνητό
τους για τό μέγαρο του τρελ-
λού έφευρέτη.

Τή στιγμή όμως που κά-
νουν να ξεκινήσουν, ό διευθυν-
τής θυμάται κάτι, και τους
σταματάει:

— Μου διέφυγε κύριοι να
σάς πώ πώς οι μεγαλοφυείς
ένκεφαλοι παθαίνουν συνή-
θως παρακρούσεις τής μαρ-
φης του Μπέν Καρόν. Είδικά
όμως ό διάσπμος αυτός έφευ-
ρέτης είχε και κληρονομική
προδιάθεση στην πάθησι αυ-
τή. Ό πατέρας και ό παπ-
πούς του άκόμα είχαν έντο-
νες σχιζοφρενικές έκδηλώσεις
άκριβώς μετά τό πενηκοστόν
έτος τής ηλικίας των.. Ό πα-
τέρας του, μάλιστα, ό περι-
φημος τραπεζίτης Τζακ Κα-
ρόν, πέθανε παράφρων στο Ί-
δρυμα αυτό που έχω την τι-
μή να διευθύνω...

Τήν ίδια νύχτα, ό έπιθεω-
ρητής και ό ντέκτεκτιβ φτά-
νουν στο μέγαρο του έξαφα-
νισθέντος βαθύπλουτου έφευ-
ρέτη Μπέν Καρόν.

Ό έπιστήμονας ήταν άνύ-
παντρος και ζούσε στο μέγα-
ρο με την έπίσης άνύπαντρη

‘Ο Μάξ Μπώρ κατεβαίνει γρήγορα στο πηγάδι.

άδελφή του Ράλφ Καρόν. Είναι μια στριμμένη και άσχημη γεροντοκόρη που είχε σπουδάσει κι’ αυτή φυσικές επιστήμες κι’ ήταν τὸ «δεξί χέρι» τοῦ ἀδελφοῦ της. Στὸ ἴδιο μέγαρο ἐπίσης μένει καὶ ὁ Πῶλ Γιούρμαν, ἐπιστήμων κι’ αὐτὸς καὶ πολὺτιμος βοηθὸς τοῦ ἐφευρέτου Μπέν Καρόν.

‘Ο Γιούρμαν εἶναι ἕνας νέος ἄνδρας ὡς τριανταπέντε χρόνων, αἰνιγματικὸς τύπος, σοβαρὸς πάντα, ἀμίλητος κι’ ἀγέλαστος. Οἱ κακὲς γλώσσες λένε πὼς οἱ περισσότερὲς βιομηχανικὲς ἐφευρέσεις τοῦ Μπέν Καρόν ὀφείλονται σ’ ἐμ-

πνεύσεις καὶ πειράματα τοῦ βοηθοῦ του καὶ τῆς ἀδελφῆς του. Μὰ στὶς διαδόσεις αὐτὲς δὲν μπορεῖ νὰ δῶση κανεὶς πίστι, γιατί εἶναι φυσικὸ οἱ ἄνθρωποι νὰ θέλουν ν’ ἀμφισβητοῦν τὴν ἀξία ὧν ἐκείνων πού μπόρεσαν μὲ τὴν ἀξία τους νὰ ἀνέβουν ψηλά.

‘Ο Μπέρμαν κι’ ὁ Μπώρ ἐξετάζουν πρῶτα τὴν ἀδελφή τοῦ ἐξαφανισθέντος ἐπιστήμονος.

— ‘Απὸ πότε ἔχετε νὰ δῆτε τὸν ἀδελφό σας Μπέν Καρόν;

— Πρὶν τρεῖς μέρες, κύριε πού τὸν εἶχα ἐπισκεφθῆ στοΰ Ψυχιατρεῖο, τοῦ ἀπαντᾷ ἄ-

νήσυχη. Μήπως τού συμβαίνει τίποτα;

— "Όχι, μίς. Μόνο τού κατάφερα να δραπετεύσω από τὸ Ψυχιατρεῖο τού θρισκόταν.

— Ὁ Μπέν δραπετεύσε; κάνει χαμένα ἢ Ράλφ. Τότε ἔχι μονάχα ἐμεῖς ἐδῶ, μὰ ἴσως καὶ ὀλόκληρη ἡ Ἀμερικὴ κινδυνεύει! Ὁ ἀδελφός μου εἶχε πάθει τελευταῖα μανία κατὰ διόξωσ. Δὲν ἔδλεπε γύρω του παρὰ μονάχα φανταστικούς ἐχθρούς. Τώρα τού εἶναι ἐλεύθερος θὰ ἐζητήσῃ νὰ τοὺς τιμωρήσῃ. Εἶμαι θεβαία πῶς θὰ φέρῃ μεγάλες συμφορές!

— Μήπως ἀπόψε ἦλθε σὲ κοιμιά ἐποπὴ μαζὶ σας;

— Ναί, βεβαία... ἴσως ὁ μωσ δὲν εἶμαι καὶ τόσο θεβαία... Κάποια ἀνδρική φωνὴ μὲ πῆρε σπὸ τηλέφωνο πρὶν μιὰ ὥρα... Μοὺ φάνηκε πῶς ἔμοιαζε τού Μπέν. "Όχι καὶ πολὺ ὁμως. Σὰ νὰ προσπαθοῦ σε κάποιος νὰ ἀπομνησθῇ τὴ φωνή του... Μπορεῖ νὰ ἦταν κι' αὐτός. Σὰς εἶπα: δὲν εἶμαι καὶ τόσο θεβαία.

— Λαιμπρά! Λοιπόν;

— Μὲ ρώτησε τὴ ὥρα θὰ γίνῃ αὔριο ἢ ἀνατίναξις.

— Ποιὰ ἀνατίναξις; ρωτᾷ ἀνήσυχος ὁ Μπέρριμαν.

— Πῶς θέλετε νὰ ξέρω; Αὐτὸ μοὺ εἶπε καὶ αὐτὸ σὰς λέω.

— Καὶ δὲν τὸν ρωτήσατε ποῖος εἶναι;

— Φυσικά τὸν ρώτησα. Τού εἶπα: «Ἐσὺ εἶσαι Μπέν;»

— Τὴ σὰς ἀπάντησε;

— Τίποτα. Ἐκλείσε ἀμέ-

σως τὸ τηλέφωνο.

Ὁ Μάξ ρωτᾷ τῶρα:

— Ἔχετε ἂν ὁ ἀδελφός σας διατηροῦσε ἐδῶ στὴ Νέα Ὑόρκη καὶ ἄλλο, κρυφὸ Ἐργαστήριον;

— Ναὶ Διατηροῦσε.

— Πού;

— Δὲν μπορῶ νὰ σὰς πῶ. Αὐτὸ εἶναι ἓνα μυστικὸ του.

— Ἔχετε προσωπικὴ σας περιουσία, μίς Ράλφ;

— "Όχι. Τὰ πάντα ἀνήκουον στὸν Μπέν.

— Δὲν κληρονομήσατε ἀπὸ τὸν πατέρα σας;

— "Όχι, δυστυχῶς. Ὁ πατέρας μου πίστευε πῶς δὲν εἶναι πατέρας μου... Εἶχε τὴ θεβαϊότητα πῶς ἦμουν κόρη τῆς γυναίκα του καὶ κάποιου φίλου της... Αὐτὸ ὁ καύμος του τὸν ἔστειλε καὶ σπὸ Ψυχιατρεῖο!

Ἐπεμβαίνει πάλι ὁ Μάξ:

— Ναμίζω πῶς ὁ νόμος εἶναι τὸ δικαίωμα καὶ σὰ νῦθα ἀκόμη παιδιὰ...

— Ναί, τὸν διακόπτει. Θὰ μπορούσα νὰ διεκδικήσω ἀπὸ τὴν πατρικὴ περιουσία ἴσο μερίδιον μὲ τὸν Μπέν. Δὲν τὸ ἔκανα ὁμως...

— Ἀντιπαθεῖτε τὰ δικαστήρια;

— "Όχι. Μὰ εἶχα καὶ ἐγὼ λόγους νὰ πιστεύω πῶς δὲν ἦμουν κόρη του. Πῶς λοιπόν θὰ κληρονομοῦσα τὴν περιουσία ἐνὸς ξένου ἀνθρώπου;

Ὁ ντεκτεκτιβ ἀλλάζει θέμα.

— Ἡ ψυχοπάθεια τοῦ ἀδελφού σας, μίς Ράλφ, σὲ τί λόγους μπορεῖ νὰ ὀφείλεται; Ἡ καλύτερα, τί λόγοι μπορεῖ νὰ

τήν προκάλεσαν;
 'Η άσχημη γεροντοκόρη ά-
 ναστενάξει:

— Θαυμάζω τόν Μπέν σάν
 έπιστήμονα και τόν οίκτηίρω
 σάν άνδρα. Κανέννας δέν θά
 ήταν τόσο άνόητος νά ξεμυα-
 λιστή με μιιά τέτοια γυναί-
 κα!

'Ο Μπέρμαν ένδιαφέρεται
 ζωηρά:

— Γυναίκα; Παιά γυναί-
 κα; Τί γυναίκα;

'Η Ράλφ έξηγγεί:

— Εύτυχώς από την ήμέ-
 ρα που τραλλιόθηκε, σέν τή
 σκέπτεται πιά... Δέν ξέρω, άν
 γίνη καλά τί θά κάνη... Αυ-
 τή ή γυναίκα του έκανε μαρ-
 τύριο τή ζωή! Αυτή τόν τραλ-
 λαε!...

— Τήν είχε παντρευτή;

— "Αν δέν ήμουν εγώ νά
 τόν έμποδίσω, κι' αυτό θά
 τόκανε! "Όταν ό άντρας έχει
 ξεμυαλιστή...

— Πώς λέγεται αυτή ή γυ-
 ναίκα; Που μένει;

— "Όρτανς Κρίπ... Τρα-
 γουδίστρια στά Καμπαρέ...
 Μένει στήν πιλατεία "Ερστεν,
 νούμερο 3, άν δέν κάνω λά-
 θος. Είναι μιιά παληά τριώ-
 ροφη μονακατοικία. Σωστό
 παλατάκι! Τί άνάγκη είχε ή
 κυρία; 'Ο Μπέν ήταν άνοιχτο
 χέρης... Πεντακάσια δολλάρια
 τήν έβδομάδα τής πλήρωνε!
 Μάλιστα κύριε! Χώρια οι του
 αλέττες και τά μπικζού. Δέν
 μπορούσα νά κάνω κι' άλλοι-
 ώς... Μά άπό τότε που ό «'Α
 φέντς» κλείστηκε στό Ψυχια-
 τρείο, σταμάτησα εγώ τίς έ-

πιχορηγήσεις. Ούτε πεντάρα
 πιά!

— Διαμαρτυρήθηκε;

— Αυτό τής έλλειπε νάχη
 μούτρα νά διαμαρτυρηθή!

— Διαμαρτυρήθηκε; σάς
 ρωτάω, έπιμένει ό Μάξ. Για-
 τί δέν άποκρίνεσθε με' ένα ναι
 ή ένα όχι;

— "Όχι τ' άποκρίνεται.
 'Αλλά και σέ ποιόν νά δια-
 μαρτυρηθή; Σ' έμένα; Θά τή
 πετούσα από τό παράθυρο.
 Στόν Μπέν που βρισκόταν στό
 Ψυχιατρείο; Αυτός είχε πά-
 ρει νά τήν άναγνωρίζη πιά.
 Κι' αυτήν και όλους μίας...
 Εύτυχώς που στάθηκα εγώ έμ-
 πόδιο. 'Αλλοιώς θά τήν είχε
 και παντρευτή! Αυτό θά ή-
 ταν ή μεγαλύτερη συμφορά
 του!

— Τόν έπισκεπτόταν συ-
 χνά στό Νοσοκομείο;

— Μιά φορά μονάχα. Εί-
 δε τά χάλια του κι' έροίξε
 μαύρη πέτρα, που λένε. Ούτε
 ξαναπάτησε. "Αλλη δρεφι δέν
 είχε...

'Επεμβαίνει τώρα ό Μπέρ-
 μαν:

— Λαιμπρά!, μίς Ράλφ!
 Θά μπορούσατε τώρα νά μου
 πήτε τί άνθρωπος είναι ό Πάλλ
 Γιούρμαν, ό βοηθός του άδελ-
 φού σας;

"Ενας άμόρφωτος έπιστή-
 μονας! "Ενας γρουσουίης άν
 θρωπος! "Ενα τιποτένιο ήπο
 κείμενο που έχει μεγάλη ιδέα
 για τόν εαυτό του! Θά τόν
 είχα πετάξει με τίς κλωτσιές
 από τό ένογαστήριο, μα άς ύ-
 ψεται ό άδελφός μου. Είχε ό-
 πογράψει μαζί του σύμβαση

για δέκα χρόνια! Εύτυχως που σε τρεις μήνες λήγει... Κι' άς πάη τότε να βρή το Μπέν στο Ψυχιατρείο να του κάνει τήν άναένωση!...

Στά ύπόγεια
Έργαστήρια

Ο ΜΠΕΡΙΜΑΝ και ο ντέ τεκτιβ κατεβαίνουν στα ύπόγεια του μεγάρου που βρίσκεται το μεγάλο έπι στημονικό έργαστήριο του τρελλού έπιστήμονα. Μεσα σ' αυτό και σ' ένα μικρό διαμέρισμα του ενός δωματίου ζή άσκητικά ο Πάλ Γιούρμαν ο δεύτερος βοηθός του Μπέν Καρόν.

Ο νέος έπιστήμονας τους ύποδέχεται σοβαρός και άμυλλητος με μιá άδιόρατη κίνηση του κεφαλιού του αντί χαίρετισμού.

Ο Μπέριμαν δηλώνει τήν τουτότητά τους, ένó ο Μάξ του κάνει μιá άπρόοπη και παραπειστική έρώτηση:

— Είναι άλήθεια, κύριε Γιούρμαν, αυτό που ισχυρίζεται ή μίς Ράλφ;

— Άσφαλώς, του άποκρίνεται. 'Η άδελφή του Μπέν Καρόν δέν λέει ποτέ ψέματα!

Ο ντέτεκτιβ συνεχίζει:

— Λέει πώς έχει αναπτύχθη άνάμεσα σας ένός ισχυρός αίσθηματικός δεσμός. Είναι άλήθεια αυτό;

Ο Πάλ Γιούρμαν μурμουρίζει δυσάρεστημένος:

— Σάς είπα: ή μίς Ράλφ δέν λέει ποτέ ψέματα.

Και προσθέτει με δυσφορία:

— Το λάθος της είναι ότι δέν θέπρεπε να λη πάντα και τήν άλήθεια...

— Λογαριάζετε να παντρευτήτε γρήγορα; τόν ξαναρωτάει ο Μάξ.

Ο Γιούρμαν του δίνει να καταλάβη πώς δέν έχει καμμιá διαθέσι να συνεχίση τή συζήτηση πάνω σ' αυτό το θέμα.

— Θα μπορούσαμε να κάνη τε αυτή τήν έρώτηση στην μίς Ράλφ, κύριε, του άποκρίνεται ψυχρά.

Ο Μπέριμαν που είχε μείνει άναυδος άκούγοντας τήν παραπειστική έρώτηση του ντέτεκτιβ, και τήν άπροσδόκητη ύμολογία του βοηθού, συνέρχεται τώρα και τόν ρωτάει:

— Ο Μπέν Καρόν ήταν σύμφωνος να παντρευτήτε τήν άδελφή του;

— Δέν είχα τήν εύκαιρία να τόν ρωτήσω, κύριε.

— Είναι γνωσιν του σχεδίου σας;

— Πώς να τó ξέρω; Ο προϊστάμενός μου δέν έκανε ποτέ έπίδειξι γνώσεων!

— Έπισκέπτεσθε τόν Μπέν Καρόν στο Ψυχιατρείο;

— Δέν βρίσκω το λόγο... Δέν με αναγνωρίζει πιá.

Ο Μάξ Μπάρ του κάνει ξαφνικά μιá δεύτερη παραπειστική έρώτηση:

— Το δεύτερο κρυφό έργο στήριο του Μπέν Καρόν, που μάς άνέφερε ή μίς Ράλφ, που βρίσκεται;

— Δέν τή ρωτήσατε;

— Ναι... Μάς είπε πώς είναι στο ύπόγειο τής τριώρο-

φης πολυκατοικίας που μένει ή φίλη του *Ορτανς Κρίπ... Είναι αλήθεια;

— Φυσικά. Έγώ επέβλεψα στις εγκαταστάσεις... 'Ο Μπέν μάς είχε απαγορεύσει να μιλήσουμε ποτέ σε κανένα για το κρυφό αυτό εργαστήριο του. 'Αφού όμως μίλησε ή Ράλφ; εγώ δεν μπορώ να τη διαμεύσω!

'Ο ντέτεκτιβ κάτι πάει να ξαναρωτήσει τον Γιούριμαν, μα ό επίθεωρητής τον τραβάει από το μπράτσο:

— Πρέπει να πηγαίνουμε, Μάξ. 'Ο κύριος εδώ θα είναι. 'Αν χρειαστή να τον ξαναρωτήσουμε τίποτα, επιστρέφουμε.

'Η *Ορτανς
Κρίπ

ΟΙ ΔΥΟ αστυνομικοί βγαίνουν από το μεγάλο και μπαίνουν στο αυτοκίνητό τους, ό Μπέριμαν εξηγεί στο φίλο του.

— Πρέπει να επισκεφτούμε γρήγορα, Μάξ, την *Ορτανς Κρίπ και το κρυφό έργο στηριο που βρίσκεται στο υπόγειο της τριώροφης μονοκατοικίας της.

»Είναι πολύ πιθανόν ό τρελός δραπέτης να έχη καταφύγη εκεί.

— 'Αν είναι ελεύθερος, συμπληρώνει συλλογισμένος ό Μάξ Μπώρ.

— 'Αν είναι ελεύθερος; Τι θα πη αυτό; 'Αφού δραπέτευσε από το Ψυχιατρείο, ελεύθερος θα είναι... 'Εκτός αν πρόλαβαν και τον έπιασαν οι

'Ο Μικρός Γιούπι

αστυνομικοί...

— Δεν ένωό αυτό, μουρμουρίζει ό ντέτεκτιβ.

'Ο επίθεωρητής άγανακτεί. —Τι έννοείς τότε λέγοντας «άν είναι ελεύθερος». Λες να πρόλαβε να ...παντρεύτηκε κιάλας;

Μιά παράξενη λάμψη φωτίζει τα μεγάλα μαύρα μάτια του Μάξ Μπώρ.

— Να παντρεύτηκε; Ποιά νεά παντρεύτηκε; Λες να είναι από καιρό παντρεμένος κρυφά με την *Ορτανς;

Τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Μπερίμαν φρενάρει σὲ λίγο στὴν πλατεία Ἐρσπεν καὶ στὸ νῦν μερο 3.

Οἱ δύο ἀστυνομικοὶ πηδοῦν ἔξω καὶ χτυποῦν διασπικὰ κουδοῦνι τῆς τριώροφης παλλαγᾶς μονοκατοικίας.

Μιά γρηὰ ὑπηρετρία τοὺς ἀνοίγει.

— Ἡ μὴς Ὁρτανς Κρίπ εἶναι ἐπάνω; ρωτᾶει ὁ ἐπιθεωρητής.

— Ἡ «κυρά» μου οὔτε μὴς εἶναι, οὔτε Κρίπ λέγεται τώρα. Σίγουρα θὰ ζητᾶτε τὴ κυρία Ὁρτανς Χούντερ;

— Ἔστω. Εἶναι ἐπάνω;

— Μά... Δέν ξέρω... Νὰ κυττάξω μιὰ στιγμὴ... Οἱ κύριοι;

— Ἀστυνομικοί,

— Ἀστυνομικοί; κάνει ἀναπνέοντας ἡ ὑπηρετρία. Καλὲ περᾶστε, χριστιανοί μου. Μέσα εἶναι ἡ γυναῖκα. Ἐγὼ σᾶς πέρασα γιὰ ἐφοριακοὺς. Μᾶς ἔχουνε ταραξεί μ' αὐτὸ τὸ ἀναθεματισμένο ἐργαστήριο. Τ' ἀνακαλύψανε καὶ ζητᾶνε χίλια δολλάρια τὸ χρόνο φόρο! Τὶ διάβολο τὸ χρειάζεσαι ἡ «κυρά» δέν μπορῶ νὰ καταλάβω!

Ἡ φλύαρη γρηὰ τοὺς ὄδη γεῖ σ' ἕνα μικρὸ σαλονάκι τοῦ δευτέρου πατώματος καὶ φεύγει. Δέν περνᾶνε λίγα λεπτά καὶ μιὰ νέα ἑμορφή γυναῖκα παρουσιάζεται ἀνήσυχη:

— Εἶμαι εὐτυχῆς ποὺ ἤλθατε, κύριοι ἀστυνομικοί, ταὺς λέει. Εἶμαι βέβαια πὼς ἀναζητεῖτε τὸν Μπέν Κάρν.

Πρὶν λίγες στιγμὲς μὲ πῆρε

στὸ τηλέφωνο. Μοῦ εἶπε πὼς κατόφερε νὰ δραπετεύσῃ ἀπὸ τὸ Ψυχιατρεῖο καὶ ν' ἀφήσῃ τὴν εἰσοδο ὑπηρεσίας ἀνοιχτὴ γιὰτὶ θὰ μ' ἐπισκεφθῆ ἀπόψε τὴ νύχτα.

— Κάνατε αὐτὸ ποὺ σᾶς εἶπε;

— Τὸ ἀντίθετο: Τὴ διπλο ἀμπάρωσα κι' ἐβαλα καὶ διὰ μεγάλα τραπέζια πίσω της. Τὸ ἕνα πάνω στὸ ἄλλο. Αὐτὸ ἔκαναι ὅταν χτυπήσατε τὸ κουδοῦνι καὶ σᾶς ἀνοίξε ἡ Ρούθ ποὺ φυσικὰ δέν ξέρει τίποτα. Ἄνησυχῶ παλὺ, κύριοι. Ὁ Μπέν δέν εἶναι μονάχα ψυχοπαθῆς, μὰ κι' ἐκδικητικὸς ἀνθρώπος. Φαντασθῆτε νὰ μάθῃ πὼς...

— Ὁνομάξεσθε Ὁρτανς Χούντερ; ρωτᾶει ὁ Μπερίμαν.

— Μάλιστα.

— Τὸ «Χούντερ» εἶναι πατρικό σας ἐπώνυμο;

— Ὁχι. Τοῦ συζύγου μου. Τοῦ Μπίλ Χούντερ! Ἀπόψε κλείνουμε ἕνα μῆνα παντρεμένοι... Χρυσὸς ἀνθρώπος! Εἶμαι ἡ εὐτυχέστερη γυναῖκα τῆς Ἀμερικῆς! Κι' ὅσο σκέπτομαι πὼς ἂν δέν ἦταν αὐτὴ ἡ στρίγγλα ἡ Ράλφ - καλὴ της ὥσα - θὰ εἶχα παντρευτῆ τὸν ἀδελφὸ της! Ὁ Θεὸς κι' αὐτὴ μὲ φιλοῖξανε ἀπὸ τέτοια συμφορά!

Ὁ ντέτεκτιβ τὴν κυττάζει στὰ μάτια:

— Γιατί; Ἦταν κακὸς ἀνθρώπος ὁ Μπέν Κάρν;

— Κάθε ἄλλο! Κι' ἀνοιχτοχέρης μάλιστα: πεντακόσια δολάρια τὴ βδομάδα, χωρὶα οἱ τουαλέτες καὶ μπι-

ζού! Τι νά τὰ κάνω όμως; Μιά μέρα τῶν ἡμερῶν θά τρελ λαινόταν, ὅπως ἄλλωστε καὶ τρελλάθηκε! Πῶς θά ζούσα μ' ἕναν παράφρονα. Ἄς εἶναι καλά ἡ «Γεροντοκόρη». Ἐφαγε τὰ ρούχα τῆς νά μὴν τὸν ἀφήση νά μέ παντρευτῆ. Καὶ εὐτυχῶς τὸ κατάφερε... Τώρα όμως τί γίνεται; Ἄν ὁ Μπέν ἔχει δραπέτευσε! στ' ἀλήθεια; Θά μιάθη πῶς παντρευτηκα καὶ θά μὴ κρυφά νά σκοτώσει κι' ἐμένα καὶ τὸν Μπίλλ! Τί χρωστάει αὐτὸς ὁ ἅγιος ἄνθρωπος; Γι' αὐτὸ σὰς παρακαλῶ κύριοι ἀστυνομικοί μου; Μὴ φύγετε ἀπόψε μέχρι νά ξημερώσει... Ὁ τρελλὸς θάρθη τῆ νύχτα. Θά βρῆ κλειστή τὴν εἴσοδο ὑπηρέσιας καὶ θά σπιάσει κανένα παιράθυρο νά μπῆ. Κακὸ πού μέ βρῆκε Θεέ μου!

Ὁ ντέτεκτιβ τῆ ρωτᾷει:

— Ὁ ισύζυγός σας ξέρει γιὰ τίς προηγούμενες σχέσεις σας μετὸν Μπέν Καρόν;

— Ὅλα τὰ ξέρει... Δέν τοῦ ἔχω κρύψει τίποτα ἀπὸ τὴ ζωὴ μου...

— Βρίσκεται ἐδῶ, αὐτὴ τῆ στιγμή;

— Ναὶ στὴν κρεβατοκάμαρά του. Ἐχει ξαπλώσει καὶ διαβάζει τὴ Γραφή. Ἄγιος ἄνθρωπος, σὰς λέω.

— Τί ἐργασία κάνει;

— Χρήματα ἔχει καὶ τοκίζει. Πρὸς Θεοῦ ὅμως! Μὴ φαντασιώσετε τίποτα κακὸ. Μετὸ νόμιμο τόσο πάντα. Πολλὲς φορές καὶ μετὸ μικρότερο ἀπὸ τὸ νόμιμο!

Ὁ Μπίλλ
Χούντερ

Ο ΔΥΟ ἀστυνομικοί μαζὶ μετὸν κυρία Ὀρτανς μπαίνουν σὲ λίγο στὴν κρεβατοκάμαρα τοῦ ἀνδρογῦνου.

Ἕνας μεσόκοπος μικροκαμωμένος ἀνθρωπάκος μετὸν κυρία, βρίσκεται ξαπλωμένος σ' ἕνα ἀπὸ τὰ δυὸ κρεβάτια.

— Οἱ κύριοι εἶναι ἀστυνομικοί, Μπίλλ, τοῦ ἐξηγεῖ ἡ νέα γυναίκα. Ὁ Μπέν Καρόν δραπέτευσε ἀπὸ τὸ Ψυχιατρεῖο καὶ ἦρθαν νά φρουρήσουν τὸ σπίτι. Πιστεύουν πῶς ὁ τρελλὸς ἐφευρέτης, πού δέν ξέρει πῶς στὸ μεταξὺ ἔχω παντρευτῆ, πιθανὸν νά θελήσει νά μέ συναντήση...

Ὁ μικροκαμωμένος ἀνθρωπάκος ἔχει στὸ μεταξὺ παρητήσει τὸ κρεβάτι τὴν Ἁγία Γραφή καὶ τὰ συρματένια γυαλιά του καὶ στέκεται ὄρθιος. Τὸ χαμόγελό του εἶναι γεμάτο καλωσύνη, κι' ἐκφράσει τοῦ προσώπου του ἡλίθια.

— Μπαί!, παραξενεύεται ἀκούγοντας τὴ γυναίκα του. Καὶ γιὰ νά μὴν ἔλθῃ ὁ ἄνθρωπος; Δέν ὑπάρχει λόγος νά φρουρήσετε τὸ σπίτι κύριοι! Παλιὸς φίλος τῆς γυναίκας μου ἦταν. Ἐχει κάθε δικαίωμα νάρθῃ νά τῆς πῆ μιὰ καλησπέρα!

Ἡ Ὀρτανς τοῦ ἐξηγεῖ καὶ πάλι:

— Ναί, ἀγάπη μου!, δίκιο ἔχεις. Μὰ ὁ Μπέν εἶναι ἕνας τρελλός! Μπορεῖ νά μάς κάνει κανένα κακὸ!...

‘Ο ήλιθιος σύζυγος αλλάζει άμείσως γνώμη:

— Αυτό νά μου πής! Μάλιστα! Τότε νά φρουρήσετε παρακαλώ τὸ σπίτι.

‘Ο έπιθεωρητής προσβάλεται.

— Δέν εἶμαιστε άστυφύλακες κύριε. Εἶμαι ὁ έπιθεωρητής Μπέρμαν κι’ ὁ κύριος ὁ ντέτεκτιβ Μάξ Μπώρ.

— Αυτό νά μου πής, κάνει πάλι ὁ Μπίλλ Χούντερ. Τότε σάς παρακαλώ νά μὴ φρουρήσετε τὸ σπίτι.

‘Ο έπιθεωρητής προσβάλλει ἔξω φρενών με τὴ βλακεία του.

— Νά μὴ φρουρήσουμε τὸ σπίτι; τοῦ λέει. Ξέρεις πῶς

άν μπῆ ἔδῳ μέσα θά σκοτώσῃ καὶ τὴ γυναίκα σου καὶ ἐσένα;

— Αυτό νά μου πής, ξαννακάνει τρομοκρατημένος ὁ μικρόσωμος άνθρωπάκος. Τότε παρακαλῶ νά φρουρήσετε τὸ σπίτι.

‘Ο Μάξ ρωτάει χαμογελῶν τας, τὴ γυναίκα του:

— Στὸ ὑπόγειο τοῦ σπιτιοῦ σας εἶχε ἐγκαταστήσει κρυφὸ ἐργαστήριο ὁ Μπέν Καρόν;

— Μάλιστα, κύριε... Τέσσερις μῆνες τώρα ποῦ βρῖσκεται στὸ Ψυχιατρεῖο, τὸ ἔχω κλειδωμένο. Σὲ κανένα δέν ἐπέτρεψα νά μπῆ μέσα. Οὔτε στὸν Πῶλ Γιούρμαν τὸ βοηθό

‘Ο τρομερός Γιούπυ δέν χαρίζει κάστανα. Τινάζει δυὸ γροθιές στὸ σαγόνι τῆς δημοσιογράφου.

‘Ο Μάξ Μπάρ και ο Μπερίμαν εξετάζουν τόν ήλίθιο Μπίλλ Χούντερ.

του Μπέν, που πολλές φορές ήλθε και με παρεκάλεσε... “Α, ναι, ξέχασα: Τό άνοιξα μια φορά για να τó δούν κάτι Έφοριακοί. Και μου ζητάνε χίλια δολάρια τó χρόνο φόρο! Δέν ξέρω τί να κάνω! Φυσικά δέν τούς είπα σέ πειόν άνήκε τó Έργαστήριο αυτό. ‘Ο Μπέν ήθελε να τó κρατήση μυστικό... Τους είπα πώς ήταν κάποιου θείου μου που ήταν στη Γερμανία...

— Γιατί ο Μπέν Καρνόν ξεφτιαξε αυτό τó Έργαστήριο;

— Κι’ εγώ τόν είχα ρωτήσει. Άφου είχε τó μεγάλο στά ύπόγεια τού μεγάρου του, τί τού χρειαζόταν έτούτο;

— Και τί σάς είπε;

— Δέν θυμάμαι καλά... Νο μίζω πώς ήθελε να πειραματισθή εδώ, γύρω από κάποια καινούργια έφεύρεσι, κρυφά όμως από τήν άδελφή του τή Ράλφ και τó βοηθό του τόν Γιούρμαν.

— Στην έγκατάστασι τού κρυφού Έργαστηρίου δόθήθησε κι’ ο Γιούρμαν;

— Αύτός κι’ ή Ράλφ τήν κάνανε. Άπό τή στιγμή όμως που έτοιμάστηκε, δέν τούς ξανάφησε να πατήσουν τó πόδι τους εδώ.

‘Ο ντέτεκτιβ ρωτάει τώρα τó σύζυγο:

— Πότε γνωρισθήκατε με τήν κυρία Όρτανς;

— Στις 18 Μαΐου, ημέρα Σάββατον και ώρα 18 και 15 Δηλαδή πριν δυο μήνες, έντε και ημέρες, δεκαεπτά ώρες και πενηντατρία πρώτα λεπτά της ώρας! Τι ρωμαντικές αναμνήσεις, Θεέ μου! Μάϊος βλέπετε! Τό απαιτούσε ο μήνας! Αυτό να 'ού πής 'Η σύζυγος εξηγεί στον Μάξ Μπώρ:

— "Όσο είχε τὰ λογικά του ο Μπέν έκανε μεγάλες τρέλλες για μένα. Μόλις όμως τρελλάθηκε, ούτε παιά είμαι δεν ήξερε πιά... "Έτσι κόπηκαν τὰ 500 δολάρια τή βδομάδα κι' άρχισα να τὰ φέρω δύσκολα. Τό τραγούδι τὸ είχα παρατήσει και τ' όνομά μου είχε ξεχαστή. Δουλειά δεν εύρισκα πουθενά. Εύτυχώς πού ο Μπέν είχε πληρώσει προκαταβολικά τὰ ένοίκια του σπιτιού για ένα όλόκληρο χρόνο... Άλλοίως θά με πετούσαν και στο δρόμο. "Έτσι σκέφτηκα να κάνω ένα δάνειο με ένέχυρο κάτι μπιζού μου. Και πήγα στο Μπίλλ Χούντερ. Τὰ παρακάτω εξέλιχτηκαν ραγδαία...

— Κεραυνοβόλος συμπάθειαι! Κεραυνοβόλος έξομολόγησις! Κεραυνοβόλος γάμος! Μάϊος βλέπεις! Αυτό να μου πής!

Ο Μπέρριμαν σηκώνει τὸ άκουστικό τής τηλεφωνικής συσκευής πού βρίσκεται στο μι κρό κομοδίνο πλάι στο κρεβάτι του Μπίλλ και τηλεφωνεί στο πλησιέστερο άστυνομικό Τμήμα:

— 'Εδώ επιθεωρητής Μπέ

ρριμαν. Παρακαλώ να στείλετε άμέσως έξη ώπλισμένους άστυφύλακες στην πλατεία "Έρστεν νούμερο 3. Είναι μια παλιά τριώροφη μονοκατοικία πού μένει κάποιος Μπίλλ Χούντερ με τή γυναίκα του. Να φρουρηθή τὸ σπίτι μέχρι τὸ πρωί, άπ' έξω, και να μην επιτραπή ή είσοδος σε κανέναν άπολύτως.

— Μάλιστα, κύριε επιθεωρητά. Η διαταγή σας θα εκτελεσθή άμέσως. Περιμένετε μόνο παρακαλώ να έπαιληθώσουμε τὸ τηλεφώνημα. Οικία Χούντερ; είπατε;

— Ναι. Πλατεία "Έρστεν, νούμερο 3.

— Εύχαριστώ. Θα βρω τὸν αριθμό και θα σας τηλεφωνήσω άμέσως.

Σε λίγο τὸ τηλεφώνω κουδουνίζει. Ο διανυκτερεύων άξιωματικός τής ύπηρεσίας του Τμήματος κάνει τήν έπαλήθευσι:

— Τι είναι εκεί παρακαλώ;

— Οικία Μπίλλ Χούντερ!

— Ποιός στο τηλεφώνω;

— 'Επιθεωρητής Μπέρριμαν.

— 'Εντάξει, κύριε επιθεωρητά. Σε πέντε λεπτά θα βρίσκονται γύρω άπό τὸ κτίριο οι έξη άστυφύλακες πού ζητήσατε.

— Λαιμπρά!

Ο Μάξ Μπώρ κάνει μια τελευταία έρώτηση στους δυο συζύγους.

— Μπορείται να μάς άποδείξετε, παρακαλώ πώς είσθε νόμιμοι σύζυγοι;

— Εύχαρίστως, του αποκρίνεται η Όρτανς. Να σ'ας φέρω άμέσως τις επίσημες πράξεις του πολιτικού και του θρησκευτικού γάμου μας. Και θγαίνει από την κρεβατοκάμαρα προχωρώντας για τὸ γραφείο.

Ὁ Μπίλλ Χούντερ χαμογελάει εἰρωνικά:

— Δὲν χρειάζονται ἀποδείξεις, κύριοί μου. Δὲν εἶδατε τί ἀντράγιο εἴμισατε; Σ'ὰν δυὸ πιτσουνάκια ζοῦμε!... Τὸ εἰδύλλιό μας πλέχτηκε Μάτιο βιλέπετε. Αυτό νὰ μὸυ πῆς!

Σὲ λίγες στιγμές ἡ Όρτανς ἐπιστρέφει κρατώντας δυὸ δημόσια ἔγγραφα μὲ χροτόσημα, σφραγίδες καὶ ὑπογραφές.

— Ὅριστε, κύριοι...

Ὁ Μπέριμαν καὶ ὁ ντέτεκτιβ τὰ ἐξετάζουν μὲ προσοχή. Εἶναι ἀπαλύτως γνήσια ἔγγραφα ποὺ βεβαιοῦν πὼς ὁ Μπίλλ Χούντερ εἰσοδηματίας καὶ ἡ Όρτανς Κρίπ τραγουδίστρια κέντρων διασκεδάσεως, ἐτέλεσαν πολιτικὸν καὶ θρησκευτικὸν γάμον καὶ εἶναι νόμιμοι σύζυγοι.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς καὶ ὁ Μάξ κατεβαίνουν στὸ ὑπάγειο κρυφὸ ἐργαστήριό τοῦ Μπέν Καρόν καὶ ρίχνουν μιά πρόχειρη ματιά. Τίποτα τὸ παράξενο ἢ περιεργὸ δὲν βλέπουν μέσα σ' αὐτό. Εἶναι ἓνα κανονικὸ χημικὸηλεκτρομηχανικὸ ἐργαστήριό, μὲ ἐγκαταστάσεις τελευταίου τύπου, καὶ μὲ στράμα σκόνης ἑνὸς ἑκατοστοῦ τουλάχιστον ἀπλωμένο παντοῦ. Εἶναι φανερό πὼς

ἀπὸ μῆνες δὲν ἔχει ἰχρησιμοποιηθῆ τίποτα ἀπὸ τὶς συσκευὲς καὶ τὰ μηχανήματα ποὺ βρίσκονται μέσα στὸ ἐργαστήριό αὐτό...

Τὸ Συμβούλιο
τῶν τριῶν

ΜΕΧΡΙ τὰ ξημερώματα καὶ ὀλόκληρη τὴν ἑπομένη ἡμέρα, ὁ Μπέριμαν καὶ ὁ Μάξ Μπῶρ, ἔκαναν ὅλες τὶς ἐνέργειες καὶ ἀνακρίσεις ποὺ ἐπρεπε νὰ κάνουν Δυστυχῶς ὅμως καμμιὰ ἀπολύτως ἄκρη δὲν μπόρεσαν νὰ βροῦν. Ἄλλὰ οὔτε καὶ ὁ παράφρων δραπέτης ἐπιστήμονας ἔκανε τὴν ἐμφάνισί του στὸ διάστημα αὐτό.

Τὸ βράδυ ὁ ντέτεκτιβ γύρισε στὸ διαμερίσμα του μαζί μὲ τὸν Μπέριμαν καὶ τὴ δημοσιογράφο Τζίν Ἄστορ.

Ὅταν βιάπλωσαν σὲ πολυθρόνες καὶ ὁ τετραπέρατος Γιούπυ, ὁ μικρὸς προστατευμένος του, γέμισε τὰ ποτήρια τους μὲ ἐκλεκτὸ οὐίσκυ ὁ ντέτεκτιβ ἄρχισε νὰ λέη χαμογελώντας:

— Ἡ ἀπόδρασις καὶ ἡ ἐξαφάνισις τοῦ Μπέν Καρόν βρίσκω πὼς ἔχει πολὺ μυστήριο καὶ ἐνδιαφέρον. Θέλησα νὰ μαζευτοῦμε ἔδῳ γιὰ νὰ γίνῃ τὸ «Συμβούλιο τῶν Τριῶν» ἴσως καὶ οἱ τρεῖς μαζί νὰ βροῦμε κάποιον ἄκρη.

Ὁ μικρὸς διαιολόγος Γιούπυ, τὸν διορθώνει μὲ τὸν ἀδιόρθωτο «ἐνικό» του.

— Ποῖο Συμβούλιο τῶν Τριῶν; Τὸ Συμβούλιο τῶν... Τριάμισυ νὰ λές. Ἐμένα δη-

λαδή δὲν μὲ παίζετε;

Ὁ Μὰξ Μπῶρ τὸν ἀγριο-
κυττάζει:

— Ἐχεις διαβάσει τὰ μα-
θήματά σου;

— Ναι.

— Ἐμπρὸς λοιπὸν. Δρόμο
γιά ὑπνο.

— Ἀπὸ τίς δέκα ἡ ὥρα;
Κόττα εἶμαι;

— Τότε κάθησε στὴ γωνιά
καὶ μὴ βγάξης τσιμουδιά.
Ἄν μιλήσης θὰ σὲ πετάξω
ἀπὸ τὸ παράθυρο!

Ὁ ἀδιάρθρωτος Γιούπυ προ-
χωρεῖ κι' ἀνοίγει διάπλματα
τὸ παράθυρο πρὸς τὸ δρόμο,
μουρμουρίζοντας:

— Καλοῦ - κακοῦ ἄς εἶναι
...ἀνοιχτό...

Ὁ Μὰξ χαμογελάει καὶ συ-
νεχίζει:

— Ἡ ἐξαφάνισις τοῦ Μπέν
Καρὸν παρουσιάζει δυὸ πιθα-
νὰ ἐνδεχόμενα. Ἡ νὰ δραπέ-
τευσε ἢ νὰ ἀπήχθη ἀπὸ τὸ
Ψυχιατρεῖο.

— Νὰ ἀπήχθη; κάνει πα-
ραιξενεμένος ὁ Μπέρριμαν. Γι-
ατί νὰ ἀπήχθη; Κι' ἀπὸ
ποιόν;

— Αὐτὰ εἶναι δυὸ ἐρωτη-
ματα, ἀγαπητέ μου Κούκ που
ἐπὶ τοῦ παρόντος τουλάχιστον
δὲν μπορούμε νὰ τ' ἀντιμετω-
πίσουμε. Καλὰ θὰ κάνουμε
λοιπὸν νὰ ἐξετάσουμε ὅλους
τοὺς πιθανοὺς ἐνόχους μίᾶς
ἀπαγωγῆς κι' ἐξαφανίσεως
τοῦ διάσημου ἐπιστήμονα καὶ
ἐφευρέτη.

— Καὶ πρῶτος ὁ διευθυντὴς
τοῦ Ψυχιατρείου, ἀρχίζει ὁ
εὐφάνταστος Μπέρριμαν. Σὺνη-
θως οἱ ψυχίατροι εἶναι τρελ-

λοι. Τρελλοὶ γιὰ τὰ σίδερα!
Μπορεῖ καὶ ὁ Μπιρὸζα λοιπὸν
ν' ἄρπαιξε τὸ μικρὸδὸν τῆς
τρέλλας ἀπὸ τοὺς «ἄρρω-
στους» του καὶ νὰ ἐλευθέρωσε
τὸν ἐφευρέτη γιὰ νὰ βάλουν
μαζὶ σ' ἐνέργεια τ' ἀνισόρρο-
πα σχέδιά του.

Ἡ Τζὶν γελάει:

— Ἐχετε μεγάλη φαντα-
σία, μαίτρ! Ἄν γράψω στὴν
ἐφημερίδα μου αὐτὴ τὴν ἐκδο-
χὴ θά...

— Θά... συνταράξης τὰ
πλήθη!, συμπληρώνει ὁ ἐπι-
θεωρητὴς.

Ὁ ντέτεκτιβ συνεχίζει.

— Δεύτεροι πιθανοὶ ἔνοχοι
μίας ἀπαγωγῆς τοῦ βαθύπλου
τοῦ Μπέν Καρὸν εἶναι ἡ ἀδελ-
φή του Ράμφ, καὶ ὁ βοηθὸς
τοῦ Πῶλ Γιούρμαν.

— Αὐτοὺς ἔπρεπε νὰ τοὺς
εἶχα συλλάβει ἤδη, ἐν ὀνόμα-
τι τοῦ Νόμου, πετάγεται πάλι
ὁ Μπέρριμαν. Ἡ ἀδελφή καὶ
ὁ βοηθὸς ἀπήγαγαν ἀπὸ τὸ
Ψυχιατρεῖο τὸν Μπέν γιὰ νὰ
τὸν δολοφονήσουν, ἐξαφανί-
ζοντας, φυσικὰ, τὸ πτώμα
του. Ἔτσι ἡ μὲν γεροντοκόρη
Ράμφ, θ' ἀποκοτούσε τὴν τε-
ράστια περιουσία τοῦ ἀδελ-
φοῦ τῆς, ὁ δὲ Γιούρμαν πού
θὰ τὴν παντρευόταν, θὰ εἶχε
στὴ διάθεσί του, ἓνα μέγαρο
καὶ ἓνα τέλειο ἐργαστήριο
γιὰ νὰ συνεχίσῃ, γιὰ λογαρι-
σισμό του πιά, τίς ἐπιστημονι-
κὲς ἔρευνες κι' ἀνακαλύψεις...

Ἡ δημοσιογράφος δὲν γε-
λάει αὐτὴ τὴ φορά.

— Δίκιο ἔχετε, Μαίτρ!
Αὐτὴ τὴν ἐκδοχὴ τὴν βρῖσκω
πολύ πιθανή...

‘Ο Μάξ συνεχίζει:

— Έχουμε ακόμα και άλλη μια υποπτη για την απαγωγή κι’ εξαφάνισι του Μπέν. Την άλλοτε φίλη του ‘Ορτανς Κρίπ.

‘Ο έπιθεωρητής διαφωνεί:

— ‘Οχι... ‘Η ‘Ορτανς βρήκε αυτό τόν ήλιθιο Μπίλλ Χούντερ, τόν παντρεύτηκε κι’ έλυσε τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς τῆς. ‘Ο έφευρέτης έπαψε νὰ τὴν ένδιαφέρει ἀπὸ τὴ στιγμή πὸ κλείστηκε στὸ Ψυχιατρεῖο καὶ κόπηκαν τὸ έπίδομα καὶ τ’ άλλα τυχερά...

‘Ο ντέτεκτιβ συμφωνεί μὲ τὴν διαφωνία του:

— Ναι... ‘Εάν ἡ ‘Ορτανς δὲν εἶχε παντρευτῆ θὰ μπορούσε νὰ ἦταν πολὺ υποπτη. Τώρα ὅμως πὸ παντρεύτηκε...

— Γιατὶ, Μάξ; ρωτᾶει περιεργῆ ἡ Τζίν.

— Γιατὶ θὰ μπορούσαμε νὰ υποθέσουμε πὸς ὁ Μπέν Καρὸν — παρὰ τὶς ἀντιδράσεις τὶς ἀδελφῆς του — εἶχε κάνει κρυφὸ γάμο μαζί τῆς...

— ‘Οπότε, συμπληρώνει ὁ Μπέρμαν, ἕνας φυσικὸς θάνατος, ἢ μιὰ δολοφονία τοῦ τρελλοῦ πιά έφευρέτη, θὰ τὴν καθιστοῦσε κληρονόμο ἐνὸς μεγάλου μέρους τῆς τερᾶστιας περιουσίας του.

‘Ο διαβολεμένος Γιούπυ ρίχνει μιὰ ἀνήσυχη ματιά στὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο καὶ ρωτᾶει συλλογισμένος:

— Πότε επιτρέπεται ὁ δεύτερος γάμος σὲ μιὰ γυναῖκα, Μάξμπωρ;

‘Αντὶ τοῦ ντέτεκτιβ τοῦ ἀ-

‘Ο έπιθεωρητής Μπέρμαν

πακρίνεται ἡ δημοσιογράφος.

— ‘Οταν πεθάνῃ ὁ πρῶτος σύζυγος, ἢ ὅταν πάρῃ κανονικὸ διαζύγιο ἀπὸ τόν πρῶτον.

‘Ο πιτσιρικὸς μὲ τὴν καταπληκτικὴ ἀστυνομικὴ ἰδιοφυία κάνει τώρα μιὰ δλακῶδη ἐρώτησι:

— Κι’ ἂν ὁ πρῶτος σύζυγος δὲν ἔχει πεθάνει, οὔτε ἔχει πάρει διαζύγιο, δὲν μπορεῖ τότε μιὰ γυναῖκα νὰ παντρευτῆ;

— ‘Οχι, φυσικά. Γιατὶ τότε πέφτει στὸ παράπτωμα τῆς διγαμίας. Καὶ ὅχι μόνο ἀκυρώνεται ὁ δεύτερος γάμος, μὰ καὶ ἡ διγαμία καταδικάζεται σὲ φυλάκισι.

— Πόσο; ρωτᾶει ὁ Γιούπυ.

— ‘Απὸ τρεῖς ὠς ἔξι μῆνες...

—Σπουδαία τὰ λάχανα!, μουρμουρίζει με περιφρόνησι ὁ μικρὸς προστατευόμενος τοῦ Μάξ.

Ὁ Μπέρριμαν σηκώνεται θυμωμένος καὶ τὸν σπρώχνει πρὸς τὴν ἀνοιχτὴ πόρτα τοῦ πλαινοῦ δωματίου.

— Πήγαινε νὰ κοιμηθῆς, παιδί μου. Δὲν ἤρθαλε ἐδῶ ν' ἀκούμε τὶς βλακειές σου.

Ὁ ἄφαντος ἐμφανίζεται

ΚΑΙ Η συζήτησις συνεχίζεται πολλές ὥρες ἀκόμα.

Ξαφνικὰ καὶ κατὰ τὶς δυὸ μετὰ τὰ μεσάνυχτα, τὸ τηλέφωνο πού βρίσκεται στὸ γραφεῖο τοῦ ντέκτειβ ἀκούγεται νὰ κουδουνίζει.

Ὁ ἐπιθεωρητῆς παρατάει τὸ ποτήρι του καὶ προχωρεῖ γιὰ νὰ σηκώσῃ τὸ ἀκουστικό. Προφταίνει ὅμως καὶ τὸ σηκώνει ἢ δημοσιογράφος.

— Ἐδῶ γραφεῖον Μάξ Μπάρ. Λέγετε παρακαλῶ... Γίως; Τὸν ἐπιθεωρητῆ κ. Μπέρριμαν; Μάλιστά. Ἐδῶ εἶναι. Ὅριστε, πάρετε τον...

Ὁ ἐπιθεωρητῆς παίρνει τὸ ἀκουστικό κι' ἀκούει τὴ φωνὴ τοῦ θεοῦ του:

— Ἐσὺ Στήβ; Συμβαίνει τίποτα παιδί μου;

Ἀκούει μερικὲς στιγμὲς καὶ τὰ μάτια του γουρλώνουν σὰν λουκομάδες πού πέφτουν σὲ καφτὸ λάδι:

— Λαμπρά! Αὐτὸ εἶναι τρομερό! Φθάνω αἰέτως! Ἀφήνει μ' ἔκφρασι χαμένου ἀνθρώπου τ' ἀκουστικό,

πάνω στὴ συσκευή καὶ γυρίζει: στὸ Μάξ καὶ στὴ Τζίν.

— Πρὶν λίγες στιγμὲς μιὰ ἐκρηκτικὴ συσκευή τοποθετημένη στὸ ὑπόγειο τοῦ μεγάρου Μπέν Κάρν τὸ τίναξε στὸν αἴερα! Ὁ βοηθὸς Πῶλ Γιούρμαν σκοτώθηκε. Ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἐφευρέτη Ράλφ Κάρν τραυματίστηκε σοβαρὰ καὶ βρίσκεται σὲ ἀφασία. Ἐπίσης ὑπάρχουν θύματα καὶ ἀνάμεσα στὸ ὑπηρετικὸ προσωπικό...

— Δηλαδή; κάνει χαμένα ἢ Τζίν. Τὶ νὰ σημαίνει αὐτό;

— Σημαίνει ὅτι ὁ φρενοβλαθὴς δραπέτης ἄρχισε τὴν ἐγκληματικὴ του δράσι, τῆς ἀποκρίνεται ὁ Μπέρριμαν.

Ὁ Μάξ συμπληρώνει:

— Ἐκτὸς ἀν ὁ Μπέν Κάρν δὲν ζῆ, ὁπότε κάποιος ἄλλος ἐνεργεῖ γιὰ λογαριασμό του...

Ὁ ἐπιθεωρητῆς τὸν κυττάζει κουνώντας με οἶκτο τὸ κεφάλι του:

— Λαμπρά! Λὲς δηλαδή τὸ ἐκρηκτικὸ μὴχάνημα νὰ τὸ ἔβαλε ὁ βοηθὸς Γιούρμαν γιὰ νὰ σκοτωθῇ ὁ ἴδιος καὶ γιὰ νὰ τραυματίσῃ βαρεῖα τὴν πολὺ τιμὴ κληρονόμο πού θὰ παντρευόταν; Ἄς τ' ἀφήσουμε ὅμως αὐτὰ ὅλα καὶ ἄς πάμε στὸν τόπο τῆς ἐκρήξεως... Εἶμαι βέβαιος πὼς ὁ ἥλιος πού θὰ ἀνατείλῃ σὲ λίγες ὥρες θὰ φωτίσῃ τὸ μυστήριο τοῦ Μπέν Κάρν.

Δὲν προφταίνουν ὅμως νὰ ξεκινήσουν ὅταν τὸ τηλέφωνο ξανακουδουνίζει.

Εἶναι πάλι ὁ ἀσττυνομικός

Στήβ που κάτι λέει στον Μπέριμαν. Κι' ὁ ἐπιθεωρητὴς γυρίζει πάλι με γουρλωμένα μάτια στὸ ντέκτιβ:

— "Άλλες δυὸ ἀνατινάξεις, Μάξ!... Ἡ μιὰ στὸ οἰκηματὴς Διευθύνσεως τοῦ δημοσίου Ψυχιατρείου με ἑλαφρά τραυματισμένο τὸν καθηγητὴ Μπιρόζα. Κι' ἡ ἄλλη στὴν τριώροφη μονοκατοικία τῆς πλατείας "Ἐρστέν, με τραυματισμένους — ἑλαφρά ἐπίσης — τὴν "Όρτανς, τὸν ἄνδρα τῆς Μπίλλ Χούντερ καὶ τὴ γριὰ ὑπηρετριά τους Ρούθ... Τί λές λοιπὸν τώρα; Λές τίς βόμβες αὐτές νὰ τίς ἐβάλαν ὁ Μπιρόζα, ἡ "Όρτανς, ὁ ἠλίθιος ὁ Μπίλλ, ἢ ἡ γριὰ Ρούθ;

— Πάμε, μουρμουρίζει ὁ ντέκτιβ χωρὶς νὰ τοῦ ἀποκριθῇ.

Ἡ δημοσιογράφος ὅμως δὲν κρύβει τὴ γνώμη της.

— Εἶναι φανερὸ πιά, πὼς τίς ἀνατινάξεις τίς κάνει ὁ δροπέτης τρελλὸς ἐπιστήμονας. Ὁ Θεὸς ξέρει τί ἄλλα κατορθώματά του ἔχουμε ν' ἀκούσουμε.

Ὁ Μάξ Μπῶρ μόλις φθάνει στὸ κατώφλι τῆς ἐξόδου θυμάται τὸν Γιούπυ καὶ ξαναγυρίζει νὰ τὸν ξυπνήσῃ...

Δὲν βρίσκεται ὅμως οὔτε στὸ δωμάτιό του, οὔτε μέσα σὲ ἀλόκληρο τὸ σπίτι, πού τὸ ψάχνει ἀπὸ τὴ μιὰ ἄκρη στὴν ἄλλη, φωνάζοντάς τον.

— Περίεργο, μουρμουρίζει Ἡ γῆ ἀνοίξε καὶ τὸν κατάπιε; Καὶ προχωρώντας θγαίνει ἀπὸ τὸ διαμέρισμα κλείνοντας πίσω του τὴν πόρτα με

θυμὸ. Στὸν Μπέριμαν καὶ στὴν Τζίν πού τὸν περιμένουν ἀπ' ἐξῶ, δὲν λέει τίποτα γιὰ τὴν ἐξαφάνισι τοῦ μικροῦ προστατευομένου του. Ἐχει ἀρχίσει νὰ ντρέπεται πιά γι' αὐτὸν καὶ γιὰ τοὺς μελεάδες πού τὸν βάζει.

Τρεῖς ἀνατινάξεις

Ο ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ, ἢ δημοσιογράφος καὶ ὁ ντέκτιβ περνᾶνε πρῶτα ἀπὸ τὸ ἀνατιναγμένο μέγαρο τοῦ Μπέν Καρόν πού ἔχει πόρρι καὶ φωτιά. Τὸ συνεργεῖο Σημάνσεως, οἱ πυροσβέστες καὶ τὰ αὐτοκίνητα τοῦ Σταθμοῦ Πρώτων Βοηθειῶν βρίσκονται ἐκεῖ.

Ὁ Γιούρμαν καὶ ἡ βαρεῖα τραυματισμένη Ράλφ, ἔχουν ἤδη μεταφερθῆ στὸ Νεκροταμεῖο ὁ πρῶτος καὶ στὸ Νοσοκομεῖο ἡ δεύτερη. Οἱ τραυματιοφορεῖς θγαίζουν τώρα με τὰ φορεῖα τοὺς ὑπόλοιπους ἀπὸ τὸ ὑπηρετικὸ προσωπικό.

Ὁ ἐπικεφαλῆς τοῦ Συνεργεῖο Σημάνσεως δείχνει στὸ Μπέριμαν μερικὰ κομμάτια ἀπὸ τὴν πολυπλοκὴ ἐκρηκτικὴ συσκευὴ πού εἶχε προκαλέσει τὴν ἀνατινάξι τοῦ μεγάρου.

Ὁ Μπέριμαν γνωματεύει:

— Αὐτὴ ἡ συσκευὴ δὲν μπορεῖ παρά νὰ εἶναι φτιαγμένη ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ τρελλοῦ ἐφευρέτη.

— Ἡ ἀπὸ κάποιον ἄλλον, με τίς ὁδηγίες καὶ ὑποδείξεις τοῦ ἐφευρέτη, συμπληρώνει ἡ δημοσιογράφος.

‘Ο Μάξι διαφωνεί και με τους δύο.

— Ούτε τὸ ένα, οὔτε τὸ ἄλλο μπορεῖ νὰ ἔχη γίνεῖ, λέει, με πεποίθησι.

— Γιατί;

— Γιατί ὁ ἐφευρέτης ἐξαφανίστηκε χθὲς τῆ νύχτα. Δὲν ἦταν ἄρα ἐλευθέρως παρὰ μίᾳ ἡμέρα μονάχα καὶ μιστὴ νύχτα μέχρι τὶς τρεῖς ἀποψινὲς ἀνατινάξεις. Καταλαβαίνετε λοιπὸν πῶς στὸ μικρὸ αὐτὸ διάστημα καὶ χωρὶς νὰ ἔχη στῆ διάθεσί του ἐργαστήριο, δὲν ἦταν δυνατὸν οὔτε νὰ φτιάξη οὔτε νὰ ὀδηγήσῃ ἄλλον νὰ φτιάξῃ τρεῖς τόσο πολὺπλοκες ἐκρηκτικὲς συσκευές. Ἄρα...

— Τὶ ἄρα;

— Ἄρα τὶς συσκευές αὐτὲς, ἣ τὶς εἶχε φτιάξει καὶ φυλάξει κάπου, πρὶν κλειστῆ στὸ Ψυχιατρεῖο, ἣ τὶς ἀνατινάξεις τὶς ἔχει κάνει κάποιος ἄλλος!

— Δὲν ἀποκλείεται νὰ πλῆρωσε καὶ κανένας συνάδελφός του νὰ τὶς φτιάξῃ, συμπληρῶναι εἰρωνικὰ ὁ Μπερίμαν.

Μετὰ τὸ μέγαρο Καρόν, οἱ δύο ἀστυνομικοὶ καὶ ἡ δημοσιογράφος τρέχουν μετὰ τὸ αὐτοκίνητό τους στὸ μεγάλο δημόσιο Ψυχιατρεῖο τῆς Νέας Ὑόρκης.

Καὶ ἐκεῖ βρίσκεται ἄλλο αὐτοκίνητο τοῦ Συνεργείου Σημάνσεως, ἄλλες πυροσβεστικὲς ἀντλίες καὶ ἄλλοι τραυματισφορεῖς.

Ἡ ἀνατινάξις ἐδῶ ἔχει περιόριστα στὸ οἶκημα πού μένει ὁ διευθυντὴς τοῦ ἰδρύματος, Μπιρόζα, πού εὐτυχῶς

ἔχει τραυματισθῆ ἑλαφρά.

‘Ο Καθηγητὴς πού καταφέρει νὰ μιλήσῃ, τοὺς ἐξηγεῖ:

— Εἶναι φανερὸ πῶς ὁ Μπέν Καρόν θέλησε νὰ με τιμωρήσῃ πού τὸν κρατοῦσα τόσους μῆνες κλεισμένον ἐδῶ. Σὰς εἶχα προειδοποιήσει πῶς ὁ παρορφῶν αὐτὸς ἀνθρωπος θὰ ἀρχίσῃ μιά ἐγκληματικὴ δρᾶσι. Εἶχα μιλήσει πολλές φορές μαζί του καὶ τὸν ξέρω καλά! Ἐνεργεῖ τώρα μετὰ τὴ λογικὴ τοῦ ὑποσυνειδήτου καὶ θὰ φέρῃ μεγάλες συμφορὲς στὴ Νέα Ὑόρκη, ἴσως καὶ σ’ ὀλόκληρη τὴν Ἀμερικὴ!

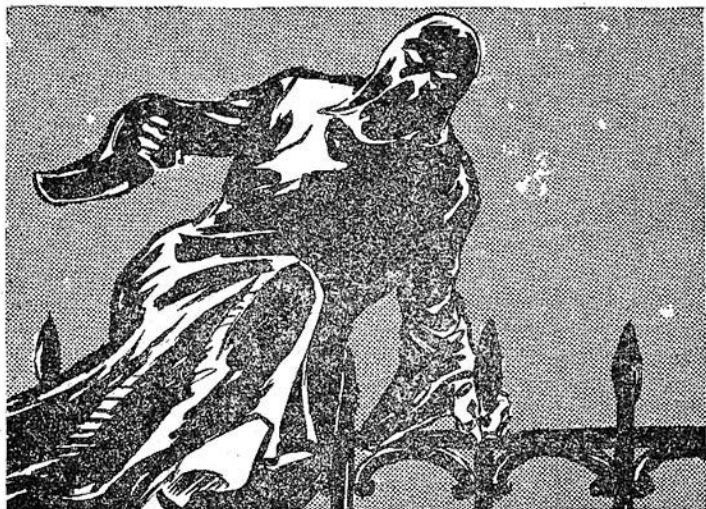
‘Ο ἐπικεφαλῆς τοῦ δευτέρου Συνεργείου Σημάνσεως δείχνει στὸν ἐπιθεωρητὴ μερικὰ πάλι κομμάτια ἀπὸ τὴν ἐκρηκτικὴ συσκευή πού βρέθηκαν στὸ κάτω πάτωμα τοῦ κτιρίου. Εἶναι ἴδια κι’ ἀπαράλλαχτα μ’ ἐκεῖνα πού τοῦ εἶχαν δεῖξει στὸ μέγαρο Καρόν.

Μετὰ τὸ Ψυχιατρεῖο, οἱ τρεῖς σύντροφοι, τρέχουν στὴ τριώροφη παλιὰ μονοκατοικία τῆς Ὁρτανς καὶ τοῦ Μπίλλ Χούντερ. Κι’ ἐδῶ ὑπάρχει Συνεργεῖο Σημάνσεως, ἀντλίες καὶ νοσοκόμοι.

Τὰ κομματάκια τῆς ἐκρηκτικῆς συσκευῆς πού βρέθηκαν καὶ στὸ σπῆτι αὐτό, εἶναι ὁλόδια μετὰ τῶν ἄλλων δύο ἀνατινάξεων.

Ἡ Ὁρτανς, τραυματισμένη ἑλαφρά εὐτυχῶς, διαμαρτύρεται στὸν Μπερίμαν:

— Τὰ βλέπετε, κ. Ἐπιθεωρητά; Οἱ ἔξη πόλισμαν πού βόλατε νὰ φρουρήσουν τὸ σπῆ

‘Ο άγνωστος άνθρωπος με τὸ μαύρο ράσσο καὶ τὴν κουκούλα, πηδάει τὰ καγκελα καὶ γίνεται ἄφαντος.

τι, χθές τὴ νύχτα, μόλις ξημέρωσε ὁ Θεὸς τὴν μέρα μᾶς παράτησαν καὶ φύγανε. Ἔτσι τοὺς εἶχате διατάζει ἐσεῖς, λέει! Ἄν ἔμεναν νὰ φυλάξουν κι’ ἀπόψε, θὰ τὸν ἔπιαναν καθὼς ἦρθε νὰ βάλῃ τὴν ἐκρηκτικὴ συσκευή!

‘Ο Μπίλλ Χούντερ, τραυματισμένος ἐλαφρὰ κι’ αὐτός, φαίνεται πολὺ εὐχарιστημένος ἀπὸ τὴν ἀνατίναξι:

— Ἔτσι θὰ γλυτώσουμε κι’ ἀπὸ χίλια δολλάρια τὸ χρονο πού μᾶς ζητοῦσαν οἱ Ἐφορικοί γιὰ τὸ ἐργαστήριο τοῦ ὑπογείου. Τώρα, ἔτσι πού κατάντησε, ἄς πουλήσουμε τὰ μηχανήματά του, γιὰ πωλοῦ σίδερα νὰ πιάσουνε τὰ λε-

φτά τους...

‘Ο Μᾶξ τοὺς ρωτᾷει:

— Πρὶν γίνῃ ἡ ἀνατίναξις ἀκούσατε ἢ εἶδατε τίποτα ὑποπτο;

— Τίποτα, ἀποκρίνεται ἡ Ὀρτανς. Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι πὼς κοιμόμουναι.

— Ἐγὼ κάτῃ εἶδα, στὸν ὕπνο ἢ στὸν ζύπνιο μου...

— Τι; ρωτᾷει μ’ ἐνδιαφέρον ὁ Μπέριμαν.

— Νὰ, μοῦ φάνηκε σὰ ν’ ἀκουσαὶ κάτω στὸ δρόμο κάποιον θόρυβο κι’ ἔσκυψα ἀπὸ τὸ παράθυρο γιὰ νὰ δῶ...

— Ἦταν κανεῖς;

— Ναι... Ἐνας μικροκαμωμένος ἄνθρωπος πού εἶχε σταματήσει μπροστὰ σ’ ἕνα

ἀπὸ τὰ χαιμηλά παράθυρα τοῦ ὑπογείου ἐργαστηρίου. Στὰ χέρια του κρατοῦσε κάτ' ὅσον σιδερένιο κουτί καὶ σκάλιζε πάνω σ' αὐτό...

— Ὑστερα; ρωτᾷ με ἀγωνία ὁ Μπέρμιαν.

Ὁ Μπίλλ Χούντερ συνεχίζει:

— Ὑστερα τὸν εἶδα νὰ τὸ ἀκουμπᾷ στὸ πεζούλι τοῦ παραθύρου καὶ νὰ φεύγῃ τρέχοντας.

— Ὑστερα; ξαναρωτᾷ με περισσότερη ἀγωνία ὁ ἐπιθεωρητής.

— Ὑστερα... Ὑστερα ἀπὸ τὸν κρότο τῆς ἐκρήξεως... ἔυπνησα!

— Κοιμόσουνα;

— Ὁχι. Ἄλλὰ φαίνεται πὼς στὸ μεταξύ θὰ με εἶχε ξαναπάρει ὁ ὕπνος. Γι' αὐτὸ τὰ μπερδεύω.

Τὰ δυὸ τηλεφωνήματα

ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ, ἔχει βγῆ ὁ ἥλιος, μὰ τὸ μυστήριο τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ Μπέν Κιρὸν ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ σκοτεινὸ.

— Λαμπρά! Τίποτα δὲν κάναμε, μουρμουρίζει ὁ Μπέρμιαν. Ὁ τρελλὸς ἐφευρέτης ἐξακολουθεῖ νὰ γυρίζει ἐλεύθερος, κι' ἂν πάμε ἔτσι, σὲ λίγες ἐβδομάδες θάγῃ ἀνατινάξη τῆ μισῆ Νέα Ὑόρκη!

— Καὶ τί θὰ κάνετε τώρα; ρωτᾷ ἡ Τζίν Ἀστορ.

— Θὰ πάμε νὰ κοιμηθοῦμε τῆς ἀποκρίνεται ὁ Μάξ.

— Κι' ἂν γίνῃ καμμιά ἄλλη ἐκρηξίς;

— Θὰ ξυπνήσουμε ἀπὸ τὸν κρότο τῆς, κάνει γελώντας ὁ ντέτεκτιβ. Ὅπως ἔυπνησε κι' ὁ Μπίλλ Χούντερ!

Ὁ Μπέρμιαν κουνάει τὸ κεφάλι του.

— Αὐτὸς δὲν «ξυπνάει» οὔτε με ἐκρηξί... ὕδρογονοδόμ-
βας!

Ὁ ἐπιθεωρητής φεύγει γιὰ τὸ διαιμερισμὰ του καὶ ὁ Μάξ κι' ἡ Τζίν γιὰ τὴν πολυκατοικία ποὺ βρίσκονται τὰ δικὰ τους διαιμερίσματα. Εἶναι ἀφόνταστα κουρασμένοι ὅλοι.

Ὅταν φτάνουν ἔξω ἀπὸ τῆς πύλες τους ποὺ βρίσκονται πλάι-πλάι, ὁ ντέτεκτιβ ποὺ ἔχει ξεχάσει τὴν ἐξαφάνισι τοῦ Γιούπυ, τὴν προσκαλεῖ:

— Ἐλοι, Τζίν, νὰ πάρουμε ἕναν καφέ. Ὁ «Μικρὸς Σατονάς» θὰ μᾶς τὸν ἐτοιμάσῃ ἀμέσως...

Μόλις ὅμως ἀνοίγει καὶ μπαίνουν στὸ χῶλλ, ἀντικρίζουν πάνω στὸ τραπεζάκι τοῦ τηλεφώνου ἕνα σημεῖωμα. Ὁ Μάξ τὸ ξεδιπλώνει καὶ διαβάζει μεγαλοφώνως:

«Ἀξιοσέβαστε κηδεμὼν
Μαξίμω,

Βασέθηκα τὴν κλεισούρα τὰ μαθήματα καὶ τῆς στράκες ὅπως σερβίρεις στὸ στέργο μου γιὰ ψύλλου πῆδημα. Διὰ ταῦτα λαμβάνω τὸν κάλαμον ἀνὰ χεῖρας καὶ πάω λέοντας. Ἄμα με ἔβρης νὰ μοῦ τηλεγραφήσῃς γιὰ νὰ μᾶθω κι' ἐγὼ ποῦ βρίσκομαι. Ἐτερον, μηδὲν, σὲ γλυκοσπαζομαι ἀγρίως, Γιούπυ Γιαγίας, ἀρχιντέτεκτιβ τοῦ παρόντος

και του μέλλοντος, αμήν!»

Υ.Γ.

«Αν πέσης στα χέρια μου
καμιά φορά, θα σε σπάσω
στο ξύλο».

— Δηλαδή έφυγε για πάν-
τα; κάνει χαμένα ή δημοσιο-
γράφος.

‘Ο Μάξ χαμογελάει!

— Πού θα πάη, θα ξαναγυ-
ρίση. Περισσότερο από δυό
τρεις μέρες δεν μπορεί να ζή-
ση μακριά. Έχει συνηθίσει
τις γροθιές μου!

‘Η Τζίν γυρίζει να φύγη.

— ‘Ας πάω λοιπόν να κοι-
μηθώ... Τόν καμφέ τον πίνου-
με όταν ξαναγυρίση ο Γιούπι
μέ το καλό!

.....
‘Ολόκληρη την ημέρα ο ντέ-
τεκτιβ και η δημοσιογράφος
κοιμούνται βαθειά, ο καθένας
στο διαιμέρισμά του, σά να έ-
χουν πέσει σε λήθαργο.

Κατά τις όκτω το βράδυ,
ξυπνάει πρώτη η Τζίν και χα-
σιμουριέται τρίβοντας τὰ με-
γάλα μαυροπράσινα μάτια
της. ‘Η Μπούλ, η μικρή υπη-
ρετριούλα της λείπει. Έχει
έξοδο.

Ξαφνικά ο ήχος ενός βομ-
βητού την ειδοποιεί πώς κά-
ποιος καλεί το πλαϊνό διαιμέ-
ρισμα του Μάξ Μπάρ (*). ‘Η
νέα σηκώνει άμέσως το δικό
της άκουστικό, το φέρνει στο
αύτι της κι’ έτοιμάζεται να
παρακολουθήση το τηλεφώνη-

(*) ‘Η δημοσιογράφος έχει κά-
νει κομψή ένωση στην τηλεφωνική
συσκευή του ντέτεκτιβ που της έ-
πιτρέπει να παρακολουθή τις συμ-
βιολές του.

‘Η δημοσιογράφος Τζίν ‘Αστρά
μα του άνύποπτου φίλου της.

.....
‘Ο ντέτεκτιβ που κοιμάται
βαθειά ακόμα, ξυπνάει από
το κουνούνισμα του τηλεφώ-
νου, άνασηκώνεται και παίρ-
νει τ’ άκουστικό.

— Έδώ Μάξ Μπάρ. Λέγε-
τε, παρακαλώ...

Μιά υπόκοφη βραχνή φωνή
φτάνει στ’ αυτιά του από την
άλλη άκρη του σύρματος.

— Έδώ ένας καλός φίλος
που θέλει να σου δώση μιá
χρήσιμη πληροφορία...

— Να την άκούσουμε χα-
σιμουριέται ο ντέτεκτιβ.

Κι’ ο άγνωστος συνεχίζει:

— ‘Αν θέλεις να πιάσης
τον τρελλό έφευρέτη που κά-
νει τις άνατινάξεις, έλα από-
ψε τὰ μεσάνυχτα στο νούμε-

ρο 56 τής Ζάγκρετ Στρήτ στο προάστιο Χούλτον. Είναι μια μικρή παλιά κι' έρημη βίλλα. Θα πηδήσει από τα κάγκελα του κήπου και θα δής στη μέση τής αυλής ένα πηγάδι με μαγγάνι και σχοινί. Το πηγάδι αυτό είναι χωρίς νερό και αποτελεί την είσοδο μιάς κρυφής στενής σήραγγας που βγαίνει στο υπόγειο τής έρημης αυτής βίλλας. Θα πισιαστής λοιπόν από το σχοινί που κρέμεται, θα κατεβής στ' άνοιγμά του κι' από εκεί προχωρώντας θα φτάσης στο υπόγειο. Στην τρίτη πόρτα αριστερά θα κοιμάται ο Μπέν Κάρν. Άνοιξέ την και προχώρησε να τον πιάσης. Πρόσεξε μην ανάμης φώς πριν μπής στο τρίτο δωμάτιο αριστερά...

— Ποιός είσαι εσύ; ρωτάει ο ντέτεκτιβ.

Κ' ή βραχυή υπόκωφη φωνή του έπαναλαμβάνει:

— Ένας καλός φίλος.

Ο ντέτεκτιβ Μάξ Μπάρ μετά το τηλεφώνημα, σηκώνεται συλλογισμένος από το κρεβάτι του, ξυρίζεται, πλένεται και ντύνεται. Τη στιγμή που είναι όμως έτοιμος να φύγει, δέχεται στο διαμερίσμα του την επίσκεψη τής δημοσιογράφου.

Η Τζίν που είχε κρυφακούσει το τηλεφώνημα του άγνωστου, του λέει, με προσποιητή άνησυχία:

— Είδα φοβερό όνειρο Μάξ λέει. Είδα πώς ήταν μεσάνυχτα και σε είδα να πηδάς τα

κάγκελα του κήπου μιάς έρημικης βίλλας. Ύστερα να κατεβαίνης ισ' ένα ψεύτικο πηγάδι κι' από εκεί να προχωρήσες σε μια σκοτεινή σήραγγα και να βγαίνης στο υπόγειο τής βίλλας αυτής. Τέλος να μπαίνης στην τρίτη πόρτα αριστερά, ν' ανάμης το κλεφτοφάναρό σου και να πιάνης κοιμισμένο τον τρελλό έφευρέτη!

Ο ντέτεκτιβ χαιμογελάει.
— Έστο. Θα σε πάρω κι' εσένα μαζί μου. Απόψε τα μεσάνυχτα, τής λέει.

— Γιατί; τον ρωτάει. Έπει δι' είδα το όνειρο;

— Όχι. Άλλά επειδή παρακολουθείς τα ...κρυφά τηλεφωνήματά μου, τής απαντάει. Χθές ανέκαλυψα την κρυφή ένωσι που έχεις κάνει. Όταν εύκαιρήσω θα τη χαλάσω...

Στις δώδεκα
τα μεσάνυχτα

Ο ΜΑΞ ΜΠΩΡ κι' ή Τζιν Άστορ είναι αφάνταστα ριψοκίνδυνοι νέοι. Και νά: Άκριβώς τα μεσάνυχτα βρίσκονται έξω από την έρημικη βίλλα τής Ζάγκρετ Στρήτ, στο προάστιο Χούλτον.

Πηδούν άμέσως από τα κάγκελα του κήπου, κατεβαίνουν στο ψευτοπήγαδο και προχωρούν, χωρίς ν' ανάμουν φώς, μέχρι το έσωτερικό του υπογείου τής βίλλας. Έκει ο Μάξ άνοίγει την τρίτη πόρτα αριστερά και μπαίνει πρώτος στο σκοτεινό δωμάτιο. Τον ακολουθεί άμέσως κι' ή Τζιν κι' άνάβουν τα κλεφτοφάναρά

τους. Την ίδια στιγμή, ένας μικροκαμωμένος άνθρωπος με μαύρο μακρύ ράσσο και κουκούλα στο κεφάλι, κρυμμένος κάπου στο σκοτάδι, άπλώνει το χέρι του, τραβάει την πόρτα που μπήκαν οι δυο νέοι, την ξανακλείνει και τής βγάζει μια θάραϊα σιδερένια άμπάρα.

Μια νέα γυναίκα που μοιάζει σαν υπηρέτρια του φέρνει ένα μεγάλο φουσερό σαν αυτά που φουσκώνουν τα μπωλόνια. Ο άγνωστος με την κουκούλα βάζει τη σωληνωτή μύτη του φουσερού σε μια μικρή στοργυλή τρύπα της πόρτας και φυσσάει πολλές φορές μέσα. Ύστερα γυρίζει ένα διακόπτη και φωτίζοντας το έσωτερικό του κλειστού δωματίου, σκύβει και κρυφοκυττάζει από την ίδια τρύπα που είχε φυσήξει μέσα τη ναρκωτική σκόνη.

Βλέπει τον ντέκετιβ και τη δημοσιογράφο που την είχαν αναπνεύσει να κλονίζονται για λίγες στιγμές κι' ύστερα να σωριάζονται κάτω άναίσθητοι.

Ο μικροκαμωμένος άγνωστος με την κουκούλα, ξεκλειδώνει τώρα την πόρτα και μπαίνει μέσα μαζί με τη νέα γυναίκα. Δένει γερά άμέσως τα χέρια των δυο άναίσθητων θυμάτων του σε χοντρούς κρίκους που βρίσκονται χτισμένοι στο ντουβάρι και διοντάς τους ν' αναπνεύσουν το υγρό κάποιου μικροσκοπικού μπουκαλιού τους συνεφέρει.

Τέλος, με τη βραχιά κι' ύ-

πόκωφη φωνή του άγνωστου που είχε τηλεφωνήσει, τους λέει:

— Έπι τέλους! Πέσατε στην παιγίδα, πουλάκια μου! Χά, χά, χά!

Κι' άρπάζοντας από μια γωνιά ένα χοντρό βούρδουλα άρχίζει να τους χτυπάει με λύσσα, μουγγρίζοντας:

— Να λοιπόν, για να μάθετε να μην άνακατευόσαστε στις ύποθέσεις του Μπέν Καρόν!

Η νέα γυναίκα βγάζει ένα πιστόλι και σημαδεύει με την κάννη του τους δυο δεμένους νέους.

Και τώρα άς ξαναγυρίσουμε στην πρώτη σκηνή της περιπέτειάς μας.

Όπως θα θυμόσαστε είδαμε ξαφνικά την κλειστή πόρτα του μπουντρομιού να μισσανοίγει άργά κι' άθόρυβα. Ένα άνδρικό χέρι παρουσιάζεται στο άνοιγμα της κρατώντας από την κάννη του ένα μεγάλο πιστόλι με μύλο. Το σηκώνει και χτυπάει ξαφνικά το κεφάλι τής άγνωστης με το πιστόλι. Η γυναίκα κλονίζεται για λίγες στιγμές και σχεδόν άμέσως σωριάζεται λιπόθυμη.

Ο άνθρωπος με το μαύρο ράσσο και την κουκούλα παρατάει τρομοκρατημένος το χοντρό βούρδουλα και μ' ένα πήδημα βρίσκεται κοντά στη μισσανοιγμένη πόρτα. Την άνοίγει μ' ένα βίαιο τράβηγμα και βγαίνει σά σίφουνας έξω παρασύροντας κι' άνατρέπον

τας τὸν ἄνθρωπο πού εἶχε χτυπήσει μὲ τὴ λαβὴ τοῦ πιστολιοῦ του τὴ νέα γυναίκα.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς πού δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν ἐπιθεωρητὴ Μπέρμιαν καὶ πού εἶχε φθάσει ἐκεῖ εἰδοποιημένος κρυφὰ ἀπὸ ἕνα τηλεφώνημα τῆς Τζίν Ἄστορ, πετιέται ἀμέσως ὀρθίως καὶ κάνει νὰ κυνηγήσῃ τὸν ἀγνωστὸ μὲ τὴν κουκούλα. Μὰ ἀφάνταστα γρήγορος ἐκεῖνος, διασχίζει τὴ στήραγα, ἀνεβαίνει ἀπὸ τὸ πηγάδι, πηδάει τὰ κάγκελα τοῦ κήπου καὶ γίνεται ἀφαντὸς!

Ὁ Μπέρμιαν ξαναγυρίζει ἀπρακτὸς στὸ τρίτο δωμάτιο ἀριστερὰ πού βρίσκονται ὁ ντέκτιβ καὶ ἡ δημοσιογράφος δεμένοι, κι' ἡ ἀγνωστὴ νέα γυναίκα ἀναίσθητη.

Βγάζει ἀμέσως ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα μεγάλο σουγιά καὶ κόβει τὰ σχοινιά τῶν χειρῶν τους. Ὁ Μὰξ κι' ἡ Τζίν Ἄστορ πετιῶνται ὀρθιοί. Ὁ ντέκτιβ σκύβει γρήγορα στὴ νέα γυναίκα καὶ τὴν κυττάζει προσεκτικὰ. Ἀμέσως τὴ συνεισφέρει μὲ μερικὰ χαστούκια, τὴ στήνει ὀρθία καὶ τραβώντας τῆς βγάζει τὴν ψεύτικη περρουκὰ πού φοράει. Ὑστερα ξεκολλάει ἀπὸ τὸ πρόσωπό της τὴν πλαστικὴ μάσκα τῆς μεταμφιέσεως.

— Ἡ Μπούλ!, κάνει κατὰ-πληκτὴ ἡ Τζίν, μόλις βλέπει πῶς ἡ ἀγνωστὴ γυναίκα δὲν ἦταν παρὰ ἡ μικρὴ ὑπηρετιούλα της.

— Πῶς βρέθηκες ἐδῶ; τὴ ρωτᾶνε ὅλοι μαζί. Ποιὸς ἦταν

νε αὐτὸς μὲ τὸ ράσσο καὶ τὴ μαύρη κουκούλα;

Ἡ χαρὴ Μπούλ μὲ τὴ μοντέρνα ἀλογουρὰ, ξύνει τὸ πονεμένο κεφάλι της:

— Δὲν φταίω ἐγώ! Ὁ Γιούπυ μὲ μαισκάρεψε ἔτσι, γιὰ νὰ μὲ κἀν βοηθὸ του. Φόρεσε κι' αὐτὸς ἕνα μακρὸ μαύρο ράσσο μὲ κουκούλα καὶ σὰς τηλεφώνησε γιὰ νὰ ἔλθετε ἐδῶ νὰ σὰς δεῖρη μὲ τὸ βούρδουλα καὶ νὰ διγάλη τὸ ἀχτί του.

Ἡ δημοσιογράφος ψιθυρίζει χαμένα:

— Κι' ἐγὼ πίστεψα πῶς ἦταν ὁ Μπέν Καρόν!

— Ὅχι, τῆς λέει ἡ Μπούλ τὸν τρελλὸ ἐφευρέτη τὸν ἔχει σικωτῶσει ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν κουκούλα καὶ τὸν ἔβαψε ἔξω στὸν κήπο...

— Ποιὸς ἄνθρωπος μὲ τὴν κουκούλα; ρωτᾶει μπερδεμένος ὁ ἐπιθεωρητὴς. Αὐτὸς πού ἦταν ἐδῶ κι' ἔφυγε;

— Ὅχι. Αὐτὸς καλὲ ἦταν ὁ Γιούπυ. Γιὰ τὸν ἄλλον σὰς λέω πού ἔκανε τὶς ἀνατινάξεις, Ὁ Γιούπυ τὸν ἔχει δεμένον στὸ πρῶτο δωμάτιο ἀριστερὰ καθὼς μπαίνομε.

Ὁ Μπέρμιαν, Μὰξ Μπῶρ κι' ἡ Τζίν Ἄστορ τρέχουν ἀμέσως στὸ δωμάτιο πού τοὺς ὑπέδειξε. Πραγματικὰ μέσα σ' αὐτὸ βρίσκουν δεμένον ἕναν ἄνθρωπο μὲ μαύρο ράσσο καὶ κουκούλα. Τοῦ βγάζουν τὴν κουκούλα καὶ γουρλώνουν ἀπὸ κατάπληξι τὰ μάτια τους, μουρμουρίζοντας:

— Ὁ Μπίλλ Χούντερ!

— Ναι, τοὺς ἀποκρίνεται

αυτὸς σοβαρά. Ἐγὼ εἶμαι ἀλλὰ ἔχασα τὸ παιχνίδι αὐτὴ τῆ φορά. Ἄς ὄψεται αὐτὸς ὁ μικρὸς σατανᾶς πού με παρακλούθησε κρυφὰ κι' ἔφτασε ὡς ἐδῶ. Μὲ χτύπησε κρυμμένο στὸ σκοτάδι, καὶ μ' ἔδεσε ὅπως με βλέπετε...

Ὁ Μᾶξ Μπῶρ:

— Ἐσὺ ἀπήγαγες ἀπὸ τὸ ψυχιατρεῖο τὸν τρελλὸ ἐφευρέτη;

— Ναί. Δωροδόκησα ἀκριβὰ νοσοκόμους, νυχτοφύλακες καὶ θυρωροὺς...

— Γιατί;

Ὁ Μπίλλ Χούντερ πού ἔκανε ἄλλοτε τὸν ἠλίθιο, ἀποκρίνεται τώρα μὲ κυνισμό:

— Γιὰ νὰ τὸν σκοτώσω, ὅπως τὸν σκοτώσα. καὶ νὰ κληρονομήσῃ ἡ γυναίκα του τὴν περιουσίᾳ του.

— Ποιὰ γυναίκα του;

— Ἡ Ὁρτανς! Τὴν εἶχε παντρευτῆ κρυφά.

— Καὶ τὴν παντρεύτηκες κι' ἐσύ;

— Ναί. Γιὰ νὰ σὰς ξεγελάσω. Ὁ δικός μας γάμος θ' ἀκυρωνόταν καὶ θὰ πηγαινάμε με δυὸ - τρεῖς μῆνες φυλακῆ. Ὁ πρῶτος ὅμως γάμος τῆς Ὁρτανς θὰ ἴσχυε. Κι' ὅταν

θὰ ξεμπέρδευα τὸν «Τρελλὸ» θὰ τὸν κληρονομοῦσε!

Ὁ Μᾶξ Μπῶρ, ὁ Μπέριμαν κι' ἡ Τζίν, μένουν γιὰ λίγο σιωπηλοὶ καὶ συλλογισμένοι.

Ὁ Γιούπυ, τὸ διαβολεμένο αὐτὸ παιδί με τὴν καταπληκτικὴ ἀστινομικὴ μεγαλοφυΐα εἶχε πολὺ πιὸ μπροστὰ ἀπὸ αὐτοὺς βρῆ τὴ λύσι τοῦ μυστηρίου. Γι' αὐτὸ ρώτησε προχθὲς τὴ νύχτα στὸ διαμέρισμα τοῦ Μᾶξ Μπῶρ:

«— Κι' ἂν ὁ πρῶτος σύζυγος δὲν ἔχει πεθάνει, οὔτε ἔχει πάρει διαζύγιο, δὲν μπορεῖ μιὰ γυναίκα νὰ ξαναπαντρευτῆ;»

Κι' ὅταν ἡ δημοσιογράφος τοῦ ἐξήγησε πῶς μπορεῖ, ἀλλὰ ὁ δεύτερος γάμος ἀκυρώνεται καὶ θὰ καταδικαστῆ σὲ μερικὸς μῆνες φυλακίσι, τὸν ἀκούσαν νὰ μουρμουρίζῃ:

«— Σπουδαία τὰ λάχανα!»

Ὁ Μᾶξ Μπῶρ κουνάει μὲ ἀπογοήτευσιν τὸ κεφάλι του ψιθυρίζοντας:

— Μᾶς τὸ εἶχε πῆ καθαρὰ ὁ διαβολεμένος αὐτὸς μικρὸς! Ἐπῆρεπε νὰ καταλαβαίναμε! Καὶ καταλήγει.

— Καλὰ ἔκανε λοιπὸν καὶ μᾶς τάραξε στὸ ξύλο με τὸ βούρδουλα!...

Τ Ε Λ Ο Σ

ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ

Ἄποκλειστικότης: Γεν. Ἐκδοτικαὶ Ἐπιχειρήσεις Ο.Ε.

Δ Ε Κ Α 13 Τ Ρ Ι Α

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ

Γραφεία: 'Οδός Λέκκα 22 — 'Αριθ. 8 — Τιμή δραχμαὶ 2

Δημοσιογραφικός Δ/ντής: Στ. 'Ανεμοδουράς, Φαλήρου 41. Οικονομικός Δ/ντής: Γεώργ. Γεωργιάδης, Σφιγγός 38. Προϊστάμενος τυπογρ.: Α. Χατζηβασιλείου, Ταταούλων 19 Ν. Σμύρνη.
ΔΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ: Γ. Γεωργιάδην, Λέκκα 22, 'Αθήναι.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Μὲ τὸ τεύχος 8, κλείνει ἡ ἔκδοσις τοῦ ΔΕΚΑ ΤΡΙΑ.
"Ὅσοι ἀπὸ τοῦς ἀναγνώστες μας δὲν ἔχουν πάρει ὅλα τὰ τεύχη του καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ τὰ ἀγοράσουν, μποροῦν νὰ τὰ προμηθευτοῦν ἀπὸ τὰ γραφεία μας. Λέκκα 22, ὑπόγειο. "Ὅσοι ἐπίσης θέλουν νὰ διβλιοδετήσουν τὰ τεύχη τους, σ' ἔναν κομψὸ καὶ χρυσοπανόδετο τόμο, μποροῦν νὰ φέρουν τὰ τεύχη τους στὰ γραφεία μας πληρώνοντας 5 δραχμὲς γιὰ τὴ διβλιοδεσία.

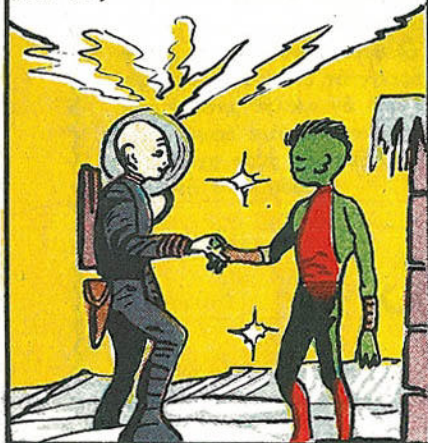
ΕΠΟΜΕΝΩΣ ΟΙ ΘΑΓΕΝΕΙΣ
ΔΕΝ ΕΦΤΑΙΣΑΝ. ΕΓΓΡΟΙΔΙΟΣ
ΜΕ ΤΗΝ ΘΕΡΜΟΤΗΤΑ ΠΟΥ
ΕΞΕΠΕΜΠΑ ΕΞΙΠΤΑΖΑ
ΤΟΥΣ ΣΤΑΛΑΚΤΙΤΕΣ.

ΤΟ ΙΔΙΟ ΑΣΦΑΛΩΣ
ΣΥΝΕΒΗ ΚΑΙ ΜΕ
ΤΑ ΦΡΟΥΤΑ...

ΚΑΙ ! ΤΣΟΝ ΜΠΑΡΤΟΚ! ΚΑΙ ΚΑ Η Α-
ΠΟΔΕΙΞΗ ΕΛΛΑΤΩΣΑ ΤΗ ΘΕΡΜΟΚΡΑ-
ΣΙΑ ΤΗΣ ΣΤΟΛΗΣ ΜΟΥ ΠΡΙΝ ΠΡΟΞ-
ΓΕΙΘΩ ΣΤΟΝ ΠΑΙΣΜΕΝΟ ΠΛΑΝΗ-
ΤΗ... ΚΑΙ ΜΟΝΟ Η ΘΕΡΜΗ ΚΑΙ
ΕΠΙΒΑΡΙΑ ΥΠΟΔΟΧΗ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΙΣ-
ΟΚ...

ΚΑΙ ΟΤΑΝ Ο ΤΣΟΝ ΚΑΝΕΙ ΤΗΝ
ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΣΤΗ ΓΗ...

ΚΑΙ ΕΤΣΙ ΤΟΡΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΧΘΩΜΕ
ΣΕ ΑΡΧΗ ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΡΗΤΟ... Η ΕΝΑΕ
& ΕΝΑΕ ΑΝΘΡΩΠΟΣ... Η ΕΝΑΕ
ΚΟΣΜΟΣ... ΕΙΝΑΙ ΑΘΡΟΣ... ΕΣ
ΟΤΟΥ ΑΠΟΔΕΙΧΘΗ ΕΝΟΧΟΣ

